Hayat

SAYI: 47
16 KASIM 1961
125 KURUŞ

Bu sayıda :

Yeni bir aşk ve macera romanı
GECENİN ÖRTÜSÜ ALTINDA

Orta sayfalarda Ressam Roloff'un bir tablosu
"FIRTINA'DA ATLAR„

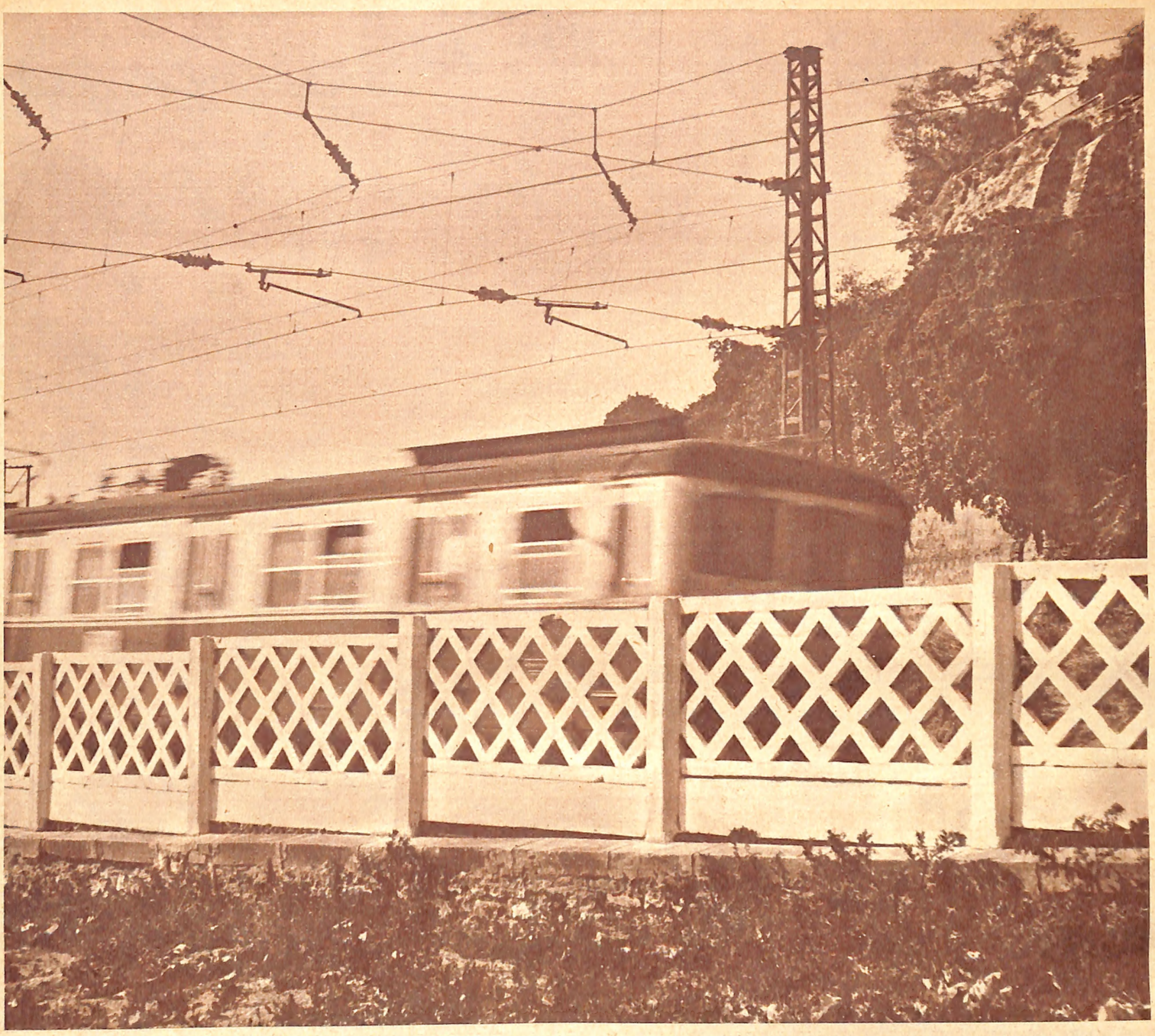

Her tedbir emniyet için...

Tasarruflarınızı TÜRKİYE İŞ BANKASI'na yatırmakla paranızı emniyet altına almış olursunuz... aynı zamanda, senenin en zengin ikramiye çekilişlerinde şansınızı denersiniz. Üstelik % 6,5'a kadar faiz alırsınız.

Vadesiz hesaplarda her 200 liraya, vadeli hesaplarda her 100 liraya ayrı bir kur'a numarası verilir. Kur'a numaralarınızı keşidelerden 15 gün evvel hesabınızın bulunduğu Şubemizden öğrenebilirsiniz.

2 ay ara ile 2 büyük çekilişte:

6 MİLYON

29 Aralıkta: **4 MİLYON**

7 Martta: **2 MİLYON**

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FAAL - 3523 - 292

Hayat

KIM NOVAK

HAFTALIK MECMUA

YIL: 6 SIRA No.: 267
SAYI: 47 CİLT: II 1961

SAHİBİ : Şevket RADO
Telefon : 22 52 50

NEŞRİYAT MÜDÜRÜ :
Hikmet Feridun ES
Telefon : 22 29 19

BU SAYIDA MESUL MÜDÜR :
Sadun ALTUNA
Telefon : 27 44 02

BASILDIĞI YER :
Tifdruk Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi, Divanyolu Türbedar sokak No: 22 İstanbul. **SANTRAL : 22 48 88. Ankara Bürosu:** Ulus Meydanı, Hükümet Cad. No. 1, Kat 5. Telefon: 10 67 24.

MUHASEBE VE ABONE :
Çatalçeşme sokak, Aydınlık Han, Kat 2. Cağaloğlu - İstanbul. Telefon: 27 49 52

TELİF HAKLARI :
Neşrettiğimiz bütün yazı ve resimlerin iktibas hakkı mahfuzdur. Gönderilen yazı ve resimler basılsın veya basılmasın iade edilmez.

ABONE ŞARTLARI :
(Türkiye için)
Yıllık (52 Sayı) 60 T. L.
6 Aylık (26 Sayı) 30 T. L.

Yabancı memleketler için 100 T. Lirası karşılığı (âdi posta ile)
Yıllık : 11 $ veya 4 £
6 Aylık : 5.50 $ veya 2 £
Kıbrıs'ta satış fiatı: 100 mil.

Subscription Rates:
One year $ 11.—
Six months $ 5.50

to be paid through Central Bank of Turkey. Postage by regular mail is included. Postage by air mail at extra charge for individual countries.

İLÂN FİATLARI:

	Siyah-beyaz
Tam sayfa	4000 lira
1/2 sayfa	2000 lira
1/4 sayfa	1000 lira
1/8 sayfa	500 lira

	Bir Renk ilâvesi ile:	İki Renk ilâvesi ile:
Arka kapak	5000	5500 lira
Tam sayfa	4500	5000 lira
1/2 sayfa	2500	2900 lira
1/4 sayfa	1250	1500 lira

	Çok Renkli
İç sayfalar	6500 lira
1/2 sayfa	4000 lira
Arka kapak	7500 lira

Not: Mecmuamızda çıkacak ilânların orijinalleri neşir tarihinden üç hafta evvel idarehanemize teslim edilmelidir.

Bu mecmua «Basın Ahlâk Yasası» na uymağı kabul etmiştir.

İngiliz Sarayı'nın Yeni Bebeği

Margaret'in oğlu «Baby Jones» daha şimdiden İngiliz Sarayının meşhur simaları arasında sayılmağa başladı. Minimini Vikont, tahtın beşinci vârisidir.

Saray ebesi Annette Wilson, doğumu yapan dört ünlü hekime yardım için Clarence House'a gidiyor.

Bu fotoğrafın çekilmesinden kısa müddet sonra Margaret doğurdu. Sevimli Prenses Clarence Hous'a giderken çok neşeliydi.

Londralılar mutlu haberi öğrenebilmek için Prenses Margaret'le eşi Snowdon Kontu'nun malikânelerinden biri olan Clarence House'ın önünde böyle beklediler.

YAZAN: EDİBE DOLU
(Londra Muhabirimiz)

BİZDE, perşembenin gelişi çarşambadan belli olur, diye bir söz vardır. Bunun doğruluğu, yani cuma günü Margaret'in bebeğinin geleceği perşembeden anlaşılmıştı. Günlerdir Clarence House'ın etrafında bekliyenler akşam olunca evlerine giderlerken, perşembe akşamı BBC'nin televizyon ve radyo kamyonlariyle fotoğrafçıları tetikte idiler. Nitekim o gece Margaret'in Ana Kıraliçenin evine gelişinden 13 saat 15 dakika sonra bebek dünyaya geldi.

HABER YAYILIYOR

Prenses Kıraliçenin kardeşi ve oğlu da taht vârisliği sırasında beşinciliği işgal etmesine rağmen doğum toplarla ve bayraklarla ilân edilmedi. Kıraliçeye telefonla haber verildikten sonra, kıraliyet doğumlarının halka bildirilmesinde âdet olduğu gibi doktorların imzasını taşıyan: «Majeste Prenses Margaret Snowden Kontesinin bugün saat

Zenci Revüsünün Müslüman Yıldızları Sahnede Evlendiler

Bir müddettir şehrimizde temsiller veren Afrika Revüsünün Müslüman baş yıldızı Deme Absa ile Müslüman rejisör Sarr Doudou sahnede evlendiler.

Seyirciler ilk defa sahnede Deme Absa ile rejisör Sarr Doudou'nun hakiki düğünlerini seyrederek bu mesut sahneyi alkışladılar.

Gelin nikâh merasimine nedimeleri refakatinde renkli bir duvakla geldi. Kendi aralarından bir imamın kıydığı nikâhtan sonra damatla birlikte seyircilerin arasından geçerek eğlenmeğe gitti.

10.45'te bir oğlu olmuştur. Anne ve bebeğin sıhhati iyidir.» şeklinde bir resmî bülten Clarence House'ın kapısına asıldı.

Margaret'in evlenmeden evvel oturduğu oda, doğum için hazırlanmıştı. Prenses Anne'ın da içinde doğduğu odanın dışında sabırsızlıkla bekliyen Antony'ye doktorlardan Lord Evans bir oğlunun olduğunu söyleyince, o sevinçle içeri koşmuş ve karısı ile oğlunu gördükten sonra haberi Ana Kıraliçeye ulaştırarak onu kızının yanına götürmüştür. Telefonla Kıraliçe, Iskoçyada bulunan Prens Philip ve diğer kıraliyet mensupları haberdar edildiği halde, Margaret'in amcası, Windsor Dükü haberi ancak Paristeki evinde televizyondan öğrenmiştir.

DAHİLİYE NAZIRI DOĞUMDA BULUNMADI

Menşeinin Ortaçağa kadar gittiği söylenen, taht vârisliği sırasında yeri olan kıraliyet çocuklarının doğumunda Dahiliye Nazırının bulunması keyfiyeti son günlerde gene konuşma mevzuu olmuştu, fakat Mr. Butler da Başvekil ve Canterbury Başpiskoposu gibi haberi telefonda, Prensesin özel sekreterinden aldı.

Nazırın bulunmayışı Margaret'in çocuğuna önem verilmeyişinden değil, 1948'de Prens Charles'ın doğumunda zamanın kıralı VI. George'un emriyle bu usulün kaldırılmış olmasıydı. Müteveffa Kırala bu değişikliği yaptırtan sebebin ne olduğu açıkça bilinmemekle beraber, onun ikinci çocuğunun, yani Prenses Margaret'in doğumunda zamanın Dahiliye Nazırı Mr. Clynes'ın vakti iyi hesaplamadan zamanından üç hafta evvel Iskoçya'ya gidip doğumu beklemesi ve her geciken günün onu huzursuz etmesi yüzünden, Kıralın bu usulü kaldırdığı ileri sürülüyor. Gerçi VI. George'un kendi doğumu da daha az sakin olmamıştır. 1895'te o zamanlar veliaht olan V. George ve Kıraliçe Mary, Sandringham'da ikinci çocuklarını beklerlerken, vaktin Dahiliye Nazırı Sir Matthew da Londrada yolculuk hazırlıklarını yapıyordu. Doktorlar 13 aralıkta olacağı söylenen doğumun Noelden evvel olmıyacağı kanaatindeydiler. 13 aralık günü Kıraliçe Victoria, Dahiliye Nazırını yemeğe davet edince yolculuğunu ertesi güne bırakarak Kıraliçenin davetine icabet etmiştir. Fakat şanssızlık bu ya, 14 aralık sabahı saat 2'de bebeğin doğduğu haberiyle yatağından kaldırılan Nazır aylarca süren sert tenkidlere karşı koymak mecburiyetinde kalmıştır.

BAŞKA BİR ACAYİPLİK

Bu acayip usulün bilhassa «warming-pan» skandali diye bilinen bir II. James'in oğlunun doğumiyle daha da önem kazandığı söylenir. Çünkü Kıral, oğlu olursa onun Katolik dinini kabul edeceğini bildirmişti. Anglikan olan halk ise buna üzülüyor ve James'in ölmesi için dua ediyordu. Böylece Anglikan dinindeki kızlarından biri tahta geçecek ve kıraliyet dini değişmiyecekti. Fakat Kıralın şanssızlığından olacak, bebek, beklenen zamandan bir ay evvel doğunca kıyamet kopmuştur. O gece, gece yarısı Kıraliçe sedye ile St. James's Sarayına taşınırken Kıral da Nazırı bulmağa gitmiştir. Fakat bebek daha Nazır bulunmadan, Kıraliçenin yatağının etrafını çeviren 67 saray işçisinin gözlerinin önünde doğmuştur. Ancak saray işçileri halk huzurunda itimada şayan kabul edilmedikleri için, kimse doğumun doğruluğuna inanmamış ve James tenkide uğramıştır. O kadar ki bebeğin Kıraliçeden doğmayıp, Yahudiler tarafından yatağın ısıtılmasında kullanılan «warming-pan» içinde Saraya götürülüp Kıraliçenin yatağına bırakıldığı şayiası halk arasında dolaşmıştır.

31 YAŞINDA ANNE

Ufak-tefek yapılı Margaret'in ilk çocuğunun 31 yaşında olmasından heyecanlananlar vardı. Onlarca 31 yaş ilk çocuk için normalin üstündeydi. Halbuki kıraliyet hanımları için pek de geç sayılmazdı. Margaret kendisi doğduğu zaman Ana Kıraliçe 30 yaşındaydı. Kent Düşesi ilk çocuğunu 29, Gloucester Düşesi ise 39 yaşında doğurmuşlardır. Sadece Kıraliçe bir istisna teşkil etmektedir. Prens Charles doğduğu zaman II. Elizabeth, 22 yaşındaydı.

ÇOCUKLUK RESİMLERİ

PRENSES MARGARET

ANTONY ARMSTRONG-JONES

KIRALİÇE ELIZABETH

PRENS PHILIP

KİM'İN EVİ — Yangın sahasının içinde kalanlardan biri de Hollywood'un sarışın Venus'u Kim Novak'tı. Çok güzel döşeli evinde Kim, setten ayırdığı vakitlerini, fotoğrafını gördüğünüz bu salonda, mor ve mavi karışımiyle renklendirilmiş divan üzerinde dinlenmekle geçirirdi. Feci yangından bu ev kurtulmuştur.

Hollywood'da Yangın

Talih, sanki Hollywood'dan elini çekti. Korkunç bir yangın, filim dünyasının meşhur yıldızlarına ait birçok evi, içindeki kıymetli eşyalariyle birlikte kül etti. Bazı haberlere göre, Red Skelton, Burt Lancaster, komedyen E. Brown'ın villâları yananlar arasındadır. Zsa Zsa'nın çok kıymetli mücevheratı, kürkleri ve 400.000 dolâr kıymetindeki villâsının tamamen yandığı söyleniyor. Aşağıda bu güzel ve çok zarif villânın iç ve dış görünüşünü veren fotoğrafları bulacaksınız.

ZSA ZSA GABOR'UN LÜKS EVİ

Meşhurların evlerinin çoğu Hollywood'un Bel-Air semtinde idi. Fotoğrafta, bunlardan, zarafetiyle tanınmış Zsa Zsa Gabor'un villâsını görüyorsunuz. Zsa Zsa'ya ait 3 Cadillac'tan toz pembe boyalısı da, evin önünde duruyor. Yandaki resimde ise Zsa Zsa, muhteşem bir dekorla süslü evinin salonunda sabah kıyafeti ve sevimli, siyah köpeği ile beraber.

Sohbet KÖŞESİ

ANNELER VE KIZLARI

«YETİŞMİŞ bir kızın iç âlemine nüfuz etmek bir baba için çok zor. Bu yüzden kızım, annesiyle daha iyi anlaşıyor. Zaten tabiî değil mi! Çünkü ne de olsa ikisi de kadın...»

Bu sözleri yetişmiş bir kızı olan orta yaşlı bir baba söylüyordu. Ama kızında gördüğü hırçınlıkların, sinirliliklerin kendisini çok üzdüğünü de ilâve etti. Neyse ki «Karım halledecek» diye teselli buluyordu.

Halbuki benim okuyucularımdan, bilhassa genç kız okuyucularımdan aldığım mektuplar kızlarımızın asıl anneleriyle anlaşamadıklarını haber veriyor. Hele biri var ki: «Dünyada benim, annem kadar sevdiğim kimse yok» diyor, «annem de beni canı gibi sever. Bilseniz bana nasıl bakar. Koskoca kız olduğum halde gece yarısı yatağından kalkıp benim odama gelir, sırtım açılmışsa örter. Sokağa çıkarken soğuk olmıyayım diye beni âdeta sarar, sarmalar. Yemek yerken nerede ise lokmaları ağzıma o koyacak; oturup üç yaşındaki çocuk gibi beni besliyecek. Hele bir kere hasta olmaya göreyim. Artık etrafımda dört döner, sabahlara kadar gözüne uyku girmez. İyileştiğim zaman da beni o kadar nazlı tutar ki oturduğum yerden bir su istiyecek olsam üşenmez, kalkar, verir...

«Bunları size annemin beni ne kadar sevdiğini anlatmak için yazıyorum. Ama bu sevgi, iş bazan gönül üzüntülerine döküldüğü zaman zınk diye duruverir. Nihayet ben de bir genç kızım, ruhi temayüllerim arada bir pek tabiî olarak beliriyor. Annemin bir tatlı zamanında cesaret edip «Filân çocuk hiç de fena değil!» gibi bir lâf söyliyecek olsam annemin halini bir görmelisiniz. Yüzü kıpkırmızı olur; âdeta küplere biner. O çocuğun ne kafasının kelliği kalır, ne aptallığı, ne sünepeliği! Hiç insan böyle bir mendeburu beğenir miymiş? Bir daha ağzımdan böyle bir lâf çıkarsa ağzımı ikiye ayırırmış. Ben zaten sersemin, aptal kızın biriymişim. Öyle bir facia ki sormayın. Tabiî ben de ne yapabilirim? Ağlarım, kendi içime çekilirim.

«Ama soruyorum şimdi size: «O sevgi nedir, bu şiddet niçin? Benim tamamen kendime mahsus bir derdim olursa, bunu da en yakınım olan anneme açamazsam kime açabilirim? Halbuki düşünüyorum: Annem de bir zaman genç kızdı. Onun da benimkine benzer dertleri her halde olmuştur. Beni en ziyade onun anlaması lâzım değil mi? Ama katiyen anlamaz. Belki babam daha iyi anlıyacak ama ona da açılmaya cesaretim yok...»

Tamamen hayatın, bizim ailenin içinden gelmiş olan bu sözleri, biraz olsun anneleri ikaz etmeğe yarar diye, buraya uzun uzun naklettim. Cemiyetimiz zaten rahat, huzurlu bir cemiyet değildir. Fakat huzursuzlukların çoğu da biribirimizi anlayıp dinlememekten, güçlüğe uğramış olanlara yardım etmek hevesini içimizde pek duymayışımızdan ileri geliyor. Yukarıdaki misal de çok iyi gösteriyor ki babalar oğullarını, anneler kızlarını anlamak niyetinde değildirler. Onların bizim istediğimiz gibi olmalarını istiyoruz. Ama bir kere düşünmeli: Olabilirler mi? Olamıyorlarsa onları dinlememiz lâzım; dertlerine ortak olmamız, meselelerini beraberce halletmeye çalışmamız lâzım değil mi?

Şimdi siz bir anne veya baba iseniz «Lâzım! lâzım!» dersiniz. Dersiniz ama, çocuğunuzu anlamaya, samimî olarak onun ruhuna doğru iğilmeye ne zaman teşebbüs ettiniz? Onlar dertlerini açacak olsalar siz ne zaman sükûnetle dinlemeye yanaştınız? Söyleyin: Hiç bir zaman değil mi?

ŞEVKET RADO

Ses

HAFTALIK SİNEMA TİYATRO MECMUASI

Türkiyede ilk defa büyük bir sinema mecması

Pırıl pırıl bir baskı ve herkese hitabeden mevzular

Her cumartesi sinema âlemini evinize getiren mecmua

● **Yerli ve yabancı yıldızlara ait en yeni ve en alâka çekici mevzular, röportajlar, en son haberler.**

● **En güzel filim romanları, en enteresan hayat hikâyeleri, en güzel artist tabloları.**

● **Her zaman seve seve saklıyacağınız nefasette, tamamen tifdrukla basılmış olarak her cumartesi elinizde olacaktır.**

Ses

FİYATI 1 LİRA

Çıkaran Hayat Yayınları A.Ş.

25 Kasım Cumartesi Çıkıyor

Hayat'ın Yeni Tefrikası

Çocuk kaçırma olaylarının son zamanlarda yeniden günün konusu haline gelmesi, bütün dünyada olduğu gibi, memleketimizde de ana-babaları endişe içinde bırakıyor. Bu münasebetle, «Lindbergh Kanunları» adı altında özel kanunların çıkarılmasına yol açan, yakın tarihin en feci çocuk kaçırma olayını, gerçek yüziyle tefrike etmeğe başlıyoruz.

1

FIRTINA bahçede ıslıklar çalıyor.

Gece soğuk ve korkunç.

Yolda ağaçlar birer heyulâ! İleri, geri iğilip doğruluyorlar.

1 mart 1932, salı gecesi. Saat 20.30.

Charles Lindbergh, şöminenin karşısındaki koltukta oturuyor. Elinde bir kitap. Karısı Anne yandaki divanda.

Şöminenin kızıllığı Lindbergh'in yüzüne vuruyor. Arada, hafif bir çıtırtı: Ocakta odunlar.

Lindbergh, bir ara kitaptan başını kaldırdı:

— Bu ses ne Anne?!...

— Hangi ses?...

— Bahçede bir ağaç dalı kırıldı gibi...

— Bilmem. Duymadım.

Lindbergh birkaç saniye etrafa kulak kabarttı. Sonra başını tekrar kitaba indirdi.

Saat dokuzu tam yedi geçiyor!

Bahçe içinde iki katlı bir köşk. Şehirden uzak, tenha bir kırın ortasında. New Jersey'in Hopewell kasabası. 1927 senesinde Atlantiği uçakla geçen meşhur Lindbergh'in yeni evi. Haftà sonlarında karısı ve küçücük oğliyle buraya geliyor. Hafta içinde Englewood'da kayınvalidesinin evinde kalıyorlar. Bu hafta, 20 aylık küçük Charles nezle olduğundan Hopewell'den inememişler.

Lindbregh, kitabını bıraktı. Karı-koca şundan bundan biraz konuştular. Saat 21.30. Anne'in uykusu bastırdı. Yatmak istedi. Yukarıki kattaki odasına çıktı.

Küçük Charles, odasında mışıl mışıl uyumakta. Bir buçuk saat evvel mürebbiyesi Betty Gow ile annesi, mamasını yedirdikten sonra onu yatırıp, uyuttular.

Anne karyolasına uzandı.

Lindbergh ocağın karşısında. Elindeki kitaba tekrar dalıyor.

Saat 22.00. Betty Gow, çocuğun açılıp açılmadığını kontrol etmek için odasına girdi. Elektrik düğmesini çevirmeden ilerledi. Yatağa yaklaştı. Hayret! Charles'ın nefes alışını duymuyor. Yatağın yanına geldi. Yorganın üzerine iğildi. Charles yok galiba. Yorgan kapalı ama...

Evet, Charles yok! Nasıl olur bu? Çocuk nereye gidebilir?

Belki annesi yanına almıştır diye düşündü. Odadan çıktı. Anne'in odasının kapısını tıkırdattı:

— Çocuğu siz mi aldınız madam?!

Anne, yataktan yarım doğruldu:

— Hayır, ben almadım!

Betty heyecanla aşağıya koştu. Salona girdi:

— Charles sizde mi Mister Lindbergh?

Albay kitabını kapadı:

— Hayır! Yatağında değil mi?!...

— Değil, Mister Lindbergh!

Betty'nin heyecandan nefesi kesilir gibi.

Lindbergh yerinden fırladı. Bir nefeste yukarı koştu. Elektriği açıp çocuğun odasına girdi.

— Charles! Charles! Charles! Neredesin Charles?!...

Dışarı çıktı. Öbür odaya girdi:

— Charles, nereye saklandın gene?! Çık ortaya!

Hepsinin alnında soğuk terler! Anne güç nefes alıyor. Lindbergh'in yüzü sapsarı. Betty'nin çeneleri biribirine vuruyor.

Evin bütün odalarını birer birer aradılar. Telâş, heyecan!...

Charles hiçbir yerde yok!

Lindbergh duvarda asılı tüfeğini kaptı. Yanıbaşında duran karısına döndü. Kısık bir sesle mırıldandı:

— Anne, oğlumuzu kaçırdılar!...

Sonra bahçeye fırladı.

Soğuk bir rüzgâr yüzünü kamçıladı. Etraf kapkaranlık. Elektrik fenerinin düğmesine bastı. Sağa, sola bakındı. Arka tarafa dolandı. Ortalarda kimseler yok! Durup dinledi. Rüzgârın tüyler ürpertici uğultusu... Ayağına bir şey takıldı. Fenerin ışığını yere indirdi: Birkaç tahta merdiven basamağı. Az ileride aynı merdivenin üç basamağı daha!... Başını yukarı kaldırdı. Charles'ın yatak odasının penceresi!

Anladı. Haydutlar ikinci kata merdiven dayayıp tırmanmışlar! Çocuğu pencereden kaçırmışlar!

Tüfeğini omuzlayıp meyus ve bitkin içeri girdi...

İLK İZLER

İşte, meşhur Lindberg'in çocuğu 29 sene evvel bir kış gecesi böyle sessiz, sedasız kaçırılmış bulunuyordu.

Hiç kimse bunu beklemiyordu. Lindbergh'in kendisinin bile aklına böyle

Lindbergh'in Çocuğu Nasıl Kaçırılmıştı?...

YAZAN: GEORGE WALLER
ÇEVİREN: ADNAN SADRİ

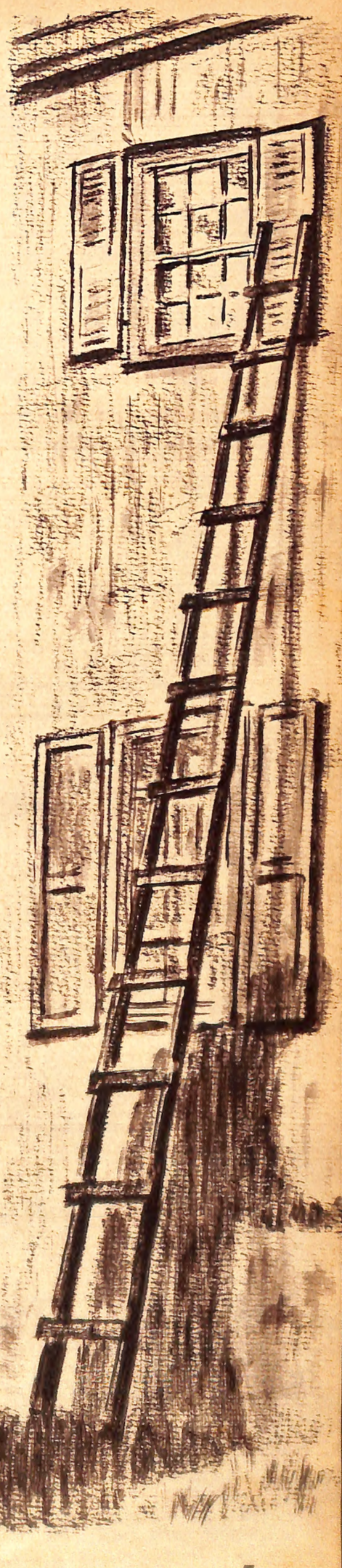

bir şey gelmemişti. Fakat ne çare ki, beklenmedik şey başa gelmişti.

Lindbergh tüfeğini yerine bırakıp tekrar çocuğunun odasına çıktı. Köşedeki kaloriferin üzerinde bir zarf gözüne ilişti. Yanına gidip baktı. Dokunmadı. Karısına ve Betty'ye seslendi:

— Bu zarfa dokunmayın! Parmak izleri bozulmasın!

Pencerenin önünde yerde sarımtırak bir çamur izi gördü. Ona da ilişmedi. Ayak izi olabilirdi.

Sonra telefona elini uzattı. New Jersey polis merkezini buldu. Durumu anlattı. Birkaç dakika içinde memur göndereceklerini söylediler. Telefonu kapadı. Tekrar açtı. New York'taki arkadaşı avukat Henry C. Breckinridge'i aradı. Derhal Hopewell'e gelmesini rica etti.

Bu arada karısı Anne, mürebbiye Betty ve yeni uyanmış olan ahçı Oliver Whately bütün evi yeni baştan aramaya başlamışlardı. Her odaya birer birer giriyorlar, dolapların içini, kanepelerin altlarını bile dikkatle arıyorlardı. Konserve vesaire muhafaza edilen kilerlere kadar girdiler. Banyoyu, çamaşırlığı da aramayı unutmadılar.

Lindbergh, telefon konuşmalarını bitirdikten sonra tekrar bahçeye çıktı. Otomobili garajdan çıkardı. Farların ışığında evin etrafını tekrar kontrola başladı.

Az sonra Hopewell emniyet merkezi polisleri bahçe kapısından girdiler. Lindbergh onları çocuğun odasına götürdü. Memurlar etrafı dikkatle gözden geçirdiler.

Birkaç dakika geçmeden New Jersey emniyet merkezi memurları da eve geldiler. Onların arkasından avukat Henry Breckinridge de göründü.

Saat gece yarısına yaklaşıyordu. Parmak izi uzmanı henüz gelmemişti. O gelmeden polisler hiçbir yere ellerini sürmek istemiyorlardı.

Nihayet, yirmi dörde doğru parmak izi uzmanı geldi. Evvelâ, Charles'ın odasındaki kaloriferin üzerinde duran zarfa yaklaştı. Herkes etrafında halkalandı. Nefeslerini keserek beklediler.

Memur, çantasından aletlerini çıkardı.

Zarfı dikkatle eline aldı. Her tarafını ince ince muayene etti. Sonra Lindbergh'e döndü:

— Hiçbir parmak izine tesadüf edemedim Mister Lindbergh!...

Bir an sessizlik oldu. Memur zarfın üst kenarını incecik yırttı. İçinden çıkan mektubu açmadan Lindbergh'e uzattı.

Lindbergh kâğıdı açtı. Şu satırları okudu:

Sayın Bayım,

50,000 dolâr hazırlayın. Bunun 25,000 dolârı 20 dolârlık; 15,000 dolârı 10 dolârlık, 10,000 dolârı da 5 dolârlık banknotlar halinde olacaktır. Dört gün içinde parayı nereye bırakacağınızı bildireceğiz. Polise haber vermeyin, kimseye bir şey bahsetmeyin. İhtar ediyoruz. Çocuk iyi bakılacaktır. Göndereceğimiz mektupta imza ve üç noktalı iki daire arayın.

Bozuk İngilizceyle yazılmış olan bu mektubun altında acayip bir imza ve üç noktalı iç içe girmiş iki daire vardı. Daireler mavi kalemle çizilmiş; ikisinin biribirine girdiği boşluğa kırmızı renkte yumurta biçiminde bir şekil oturtulmuştu. Dairelerin içinde birer nokta, kırmızı yumurta şeklinin ortasında da üçüncü bir nokta vardı.

Lindberg'in içi biraz rahatladı. Demek, çocuk sağdı ve ölmiyecekti! 50,000 dolâr vermek bir mesele değildi. Asıl mesele, çocuğu sağ salim geri almaktı!

Mektupta polise haber vermeyin deniyordu. Halbuki o vermişti bile. Şu anda evin içi polis doluydu! Memurlara döndü:

— Size büyük bir ricam var beyler... dedi. Bu durumdan başka arkadaşlarınıza bahsetmeyin. Gazeteciler de duymasın. Oğluma canlı olarak kavuşmak istiyorum! İstedikleri parayı vereceğim.

Memurlar söz verdiler.

Fakat Lindbergh geç kalmıştı. Polise ilk telefon gider gitmez haber üç eyalete birden uçmuştu bile! Bu üç eyaletin günlük gazeteleri birinci sayfalarının başlıklarını iri puntolu harflerle çoktan hazırlamışlardı! Ertesi sabah erkenden haber bomba gibi patlıyacaktı:

«Lindbergh'in Oğlu Dün Gece Kaçırıldı!»

SİZİ İKAZ ETTİK

Ertesi sabah beklemeye vakit kalmadı. Bir saat geçmemişti ki, evin içi gazete muhabirleri, fotoğrafçılar, meraklılar tarafından istilâya uğradı.

Meraklıların çoğu, Atlantiği «Spirit of St. Louis» (Aziz Louis'in Ruhu) isimli tek motorlu ufacık uçağı ile geçen Lindbergh'i yakından görmek için geliyordu.

Gecenin geç vaktine rağmen bahçe içindeki on odalı köşk dolup dolup boşalıyordu. Bu gece kimsenin gözüne uyku girmesine imkân yoktu.

Ertesi sabah gazeteler bomba gibi patladı. Hepsi kapış kapış satıldı. Bütün Amerika yerinden oynuyordu!

Lindbergh bütün gün evinde kaldı. Belki bir haber gelirdi. Aynı zamanda bellibaşlı gazetelerin birinci sayfalarında neşredilmek üzere ilân şirketlerine oğlunun günlük yemek listesini gönderdi.

Akşama doğru bir ilân daha gönderdi. Her kim oğlunun kendine iadesi için yardım ederse hiçbir şekilde polis tarafından takibe uğramıyacaktı!

O gün hiçbir hâdise cereyan etmedi. *(Devamı gelecek sayıda)*

Hayat ***"Son Hudut"tan daha sürükleyici, "Sonsuz Gece"den daha hareketli ve "Dehşet Perdesi"nden daha heyecanlı bir tefrikaya başlıyor...***

GECENİN ÖRTÜSÜ ALT

YAZAN: MANNING LEE STOKES

1

ÇEVİREN: ADNAN ERİM

MÜTEMADİYEN koşuyorum!

Kan ter içinde, düşe kalka, deli gibi!...

Müthiş bir yağmur. Ayaklarım çamurlar içinde. Yere seriliyorum. Kalkıyorum. Tekrar koşuyorum.

Karşımda makineli. Bağırıyorum:

— Hey arkadaşlar!... Ateş etmeyin! Ben Amerikalıyım!...

Sesim yok. Ne oldu sesime?...

Tepemde bir uçak! Beni gördü. Alçalıyor, alçalıyor... Yıldırım hızıyle üzerime geliyor. Toprağa değecek gibi!

Yüzükoyun yere yapışıyorum. Müthiş bir tarraka! Tak, tak, tak, tak!... İki tarafımda topraklar hallaç pamuğu!...

Çamurlara bulanmış halde kalkıyorum. Topallıyarak koşuyorum. Jeep karşımda. Makineli onun yanında. Takırdamağa başlıyor.

— Dursanıza!... Beni görmüyor musunuz?!...

Kurşunlar yağmur gibi! Yere kapanıyorum. Kalbim. Nefesim. Kulaklarım!

Uçak gene tepemde. Kudurmuş gibi geliyor! Beni öldürecek bu sefer. Öldürmeye ahdetti. Kenardaki ağacın dibine fırlıyorum. Bir ölünün üzerine düşüyorum. Kanları üstüme sıvışıyor.

Korkunç bir tarraka!

Barut kokuları. Duman. Et parçaları...

Bacağımı çekerek sürünüyorum dirseklerimin üzerinde...

Jeep şurada. Karşımda. Milyonlar onun yanında! Sandık içinde!

Uçak. Nerede uçak?...

Sürünüyorum. Yavaş, yavaş. Dikkatle. Santim santim...

Milyonlar Jeep'in yanında!

Makineli sustu. Bizimkiler ne oldu? İlerliyorum.

Beş metre kaldı. Ağzımda, burnumda kanlar! Kollarım, dizlerim titriyor.

Milyonlara beş metre kaldı. Şurada. Jeep'in yanında. Biraz sonra, elimi uzatınca...

Nedir o ses?... Uçak mı?...

Dirseklerimi toprağa bastırıyorum. Hayır. Çamura. Çamura bastırıyorum. Vücudum ileri gidiyor. Yara gibi vücudum!

Ayaklarımı çekmek istiyorum. Nerede onlar?

Kolumun biri ileri uzanıyor. Parmaklarım sandığa dokunuyor. Milyonlar burada! Bu sandığın içinde! Tam bir milyon dolâr! Bir milyon dolâr kâğıt para!

Canımı dişime takıp dizlerimin üstünde doğruluyorum. Kendimi sandığın üzerine atıyorum.

Paralarım! Milyonlarım!

Kollarım sandığın içine dalıyor. Ellerim banknotların arasında! Deste deste banknotlar! Avuç avuç alıyorum. Parmaklarımın arasında kayıp dökülüyorlar...

Avuçluyorum. Boyuna avuçluyorum. Bir milyon dolâr! Bir milyon ruya! Bir milyon kadın! Bir milyon içki! Bir milyon her şey!

Birdenbire gök gürültüsü gibi bir patlama oluyor! Dehşetli bir patlama. Uçak!

Uçak geri döndü!

Biliyorum: O hain adam beni öldürecek. Muhakkak öldürecek beni! Motoru susturup gitmiş gibi yaptı. Sonra sessizce süzüldü. Üzerime gelince...

Geliyor! Tam karşımda!... Sandığın üstüne kapanıyorum. Tarrakalar. Kurşunlar. Bombalar!

Kulakları sağır eden bir patlama!...

Yığılıyorum. Sandığın içine, paraların ortasına yığılıyorum. Bir milyon dolârın kucağına, koynuna, dibine!...

Mecalsiz ve kanlar içinde...

■

Gözlerim yavaş yavaş aralandı. Karşımda bir pencere. Duvarlar... Neresi burası?...

Başımı döndürdüm. Tuh!... Gene o ruya! Deminden beri ruya görüyorum! Kurşunlar, bombalar, milyonlar hep ruya!... Kaç gecedir Hoyt Preston'un anlattıklarını, ruyada görüyorum!

Hoyt Preston! Şu bizim şey... Amerika'da, Cleveland'daki ahbap...

Nereden de zihnime saplandı bu milyonlar! Uykularımı berbat ediyor! Kafamdan atamıyorum bir türlü!

Başım ter içinde kalmış. Üzerimdeki örtüyü araladım. Yataktayım. Yer yatağında. Doğruldum. Gözlerimi oğuşturdum. Yanımda birisi mi var?...

Var ya! Burası Tokyo! Dün gece gelmedim mi buraya?!... Yağmur altında hava meydanına indik. Kore'ye gidecek uçak yoktu. Bu sabaha kaldık.

Ben şimdi bir Japon evindeyim. Yanımda güzel bir kadın var!... Amma da güzel!...

Başımı döndürüp kadını göz uciyle süzdüm. Uyuyor gibi yapıyor. Kimbilir neyin nesi? Casus mu, polis mi, Korelilerin adamı mı?...

Ruya görürken sayıkladım mı, acaba? Sayıkladımsa, hapı yuttum! Ağzımdan muhakkak milyonları kaçırmışımdır. Sanki buraya gizli geliyorum...

Yataktan çıktım. Ayağa kalktım. Gömleğim, pantolonum şurada asılı. Alıp giydim. Elim cebime gitti. Baktım. On dört papel var. Peki, ya cüzdan? Onun içinde dün akşam 700 dolâr vardı!... Bunlar sadece bozuk paralar! Kafamın içi allak bullak oldu. Bu kadın mı aldı paraları? Boğarım onu!...

Çoraplarım kenarda duruyor. Ayağıma taktım. Saçımı elimle düzelttim. Dur bakayım. Aklıma geliyor. Dolârları dün akşam Amerikan Kulübünde bırakmadım mı?... Sonra çıkıp Elektrik Kulübüne gittim. Orada bu kadını buldum. Biraz içip dansettik. Kafalar dumanlanınca çıktık. Kadın bir otomobil tutup beni buraya getirdi...

Odanın içinde bir iskemle aradım. Ne gezer! Japon evlerinde oturacak şey bulunur mu!

Yatağın kenarına iliştim. Bizimki sanki uyuyor! Ceketim, pardesüm nerede? Ufak kapıdan dışarı süzüldüm. İkisini de bir çivide asılı buldum. Sırtıma geçirdim.

Ayakkabılarım yok! Nerede bunlar? Kulüpte bırakıp gelmedim ya!...

Etrafta dört döndüm. Yok, yok!...

Ansızın aklıma geldi: Japon evlerine pabuçla girilmez! Sokak kapısının önünde bırakmış olacağım!

Kapıya gidip buldum. Ayaklarıma geçirdim. Dışarı çıktım.

■

Benim ismim Robert Noel Fitzhugh. Amerika'dan kalkıp Tokyo'ya geldim. Neden mi? İki sebepten.

Birincisi Cleveland Bulletin gazetesi için. Ben o gazetede çalışıyorum. İkincisi, arkadaşım Preston için.

Gazeteme Kore'de röportaj yapacağım. Cephedeki Amerikan askerleri arasında, Preston için de büyük bir iş! Hem onun, hem benim için bu iş...

■

Şapkamı başıma oturtup yürümeye başladım. Yağmur atıştırıyor. On dakika yürüdüm. Tokyo'nun kimbilir neresindeydim! Banliyö istasyonuna geldim. Memura nerede olduğumu sordum. Söyledi. Trenle şehrin merkezinden yarım saatlik mesafedeymişim. İstasyona elektrikli tren girdi. Saat sabahın beşi. Benim uçak Tokyo'dan Kore'ye yedide hareket edecek. Trene atladım. Altıya çeyrek kala Amerikan Kulübü'ne girdim.

Havanın fena oluşundan uçağın hareketi tehir edilmiş.

Kasaya gidip bıraktığım parayı aldım. Cebimdeki ile beraber hepsi 660 dolâr. Dün gece 40 dolâr ezmişim.

Çıkıp birkaç saat gezindim. Bir taraftan da düşünüyorum. Neyi mi? Hoyt Preston'un milyonlarını!

Bir gün beni telefonla evine çağırmıştı. Kalkıp gittim.

— Sana çok mühim bir şey söyliyeceğim! dedi. Kimseye bahsetmiyeceğine yemin et.

Ettim.

— Şimdi beni dinle! Ben Kore'deyken bir milyon dolâr aşırdım! Bir yere gömdüm. Onu gidip alacaksın. Buraya getireceksin. Yarısı senin, yarısı benim!

— Olmaz!

— Neden?

— Çalınmış para istemem!

— Buna çalınmış denmez. Harb esnasında jeep'le bir milyon dolâr naklediyorduk. Bir boğazda pusuya düştük. Herkes öldü. Ben sağ kaldım. Para sandığını toprağa gömdüm. Yerini biliyorum. Gazete seni Kore'ye gönderecek. Patron benim arkadaşımdır. Konuştum. Hem röportaj yapacaksın, hem de...

— Gömdüğün para kimindi?

— Düşmandan zaptetmiştik. Bizim tarafa götürüyorduk.

Cebinden bir harita çıkardı:

— İşte paranın gömülü olduğu yer! Belki şimdi düşman elindedir. Veya iki tarafın serbes bölgesidir. Gazeteci olarak girersin. Milyonları alırsın. Ben hastayım. Oralara kadar tekrar gitmeyi gözüm yemiyor!

Haritayı cebime yerleştirdim. Hoyt'un evinden çıktım...

İşte şu anda Kore'ye bir basamak mesafedeyim.

Uçağın hareket zamanına yarım saat kala hava meydanına gittim. Yerime yerleştim.

Sağ bacağımda sallanan 45 lik tabanca epey ağırlık vermeye başladı.

(Devamı gelecek sayıda)

NDA

Bu romanda sevgilisinin kolları arasından çıkıp ölümle pençeleşen, milyonlara kavuşmak hırsiyle casusların tuzağına düşen genç bir gazetecinin tüyler ürpertici macerasını okuyacaksınız.

DOP ŞAMPUANI
saçlarınıza emsalsiz bir güzellik vererek temizler

DOP ŞAMPUANI
saçları besler ve saçların hayatiyeti için lüzumlu sebumu muhafaza ederek onları korur

FAAL - 3317 - 294

DOP
ŞAMPUANI

Türkiye Umumi Mümessilliği
RAYLAN SANAYİ ve TİCARET LTD. ŞTİ.
Telefon: 22 94 14

BÜTÜN **HAREKETLERİNİZE RAĞMEN**

VİTAMİNLİ
HAIR SPRAY NET
SAÇLARINIZI GÖRÜNMEYEN BİR AĞ GİBİ MUHAFAZA eder...

DOCTEUR
Renaud
PARIS

HAIR SPRAY NET
Saç güzelliğinizi korur.

EN ÜSTÜN HAIR SPRAY NET, SİYAH KUTULU AMBALAJDA!

ILANCILIK

İL - 9355 - 293

ÇAĞIMIZIN EN ÜNLÜ KAPAK KIZI K

BURADA DOĞMADIM AMA, EMİN OL

Havuzun içinde mozaikten yapılmış kalb şeklinde iki küçük adacık vardır. Burada çocuklarla beraber daima güneş banyosu yaparız.

BANA güzel diyorlar. Daha doğrusu vücudumu beğeniyorlar. Vücut nispetlerim ve ölçülerim de galiba biraz mübalâğalı aksettiriliyor. Aslında benim başka kadınlardan farklı bir tarafım yoktur. Bütün mesele kendini gösterebilmektedir. Bu şöhrete nasıl ulaştığımı genç kızlar daima merak etmiştir. Onların da tahmin edebileceği gibi, şansın burada büyük hissesi var. Ama iş yalnız şansa bırakılırsa, kanaatime göre, hayatta hiçbir şeyde başarıya ulaşılamaz. Güzellik konusunda da kadınlık hünerinin çok büyük rolü vardır, buna inanın. Bence tabiat bütün kadınları güzel yaratmıştır. Her kadında mutlaka güzel bir taraf vardır. İşte bütün mesele bu tarafı bulup, onu teşhir edebilmektir. Bu tek üstünlük bazan umumi bir güzelliğe bedeldir. Ancak zarafet ve incelik, cazibe avında kadının en kuvvetli silâhıdır. Bir kadın bu vasıflara her zaman güvenebilir. Benim vücut ölçülerim belki muntazamdır. Yahut öyle görünür. Ama bu kadar nispetli tanınan bir vücuda sahip olmasaydım bile, şimdi içinde bulunduğum saadete gene de kavuşabilirdim. Saadeti insanın biraz da kendi eliyle hazırladığına inananlardanım. Size bir şey itiraf edeyim: Yalnız vücut hatlarımın gösterişine güvenseydim, kocam Mickey'i kendime bu kadar bağlıyamazdım. Onların sağlıyacağı bağlılık hiç de uzun ömürlü olmuyor. Hele evlilik hayatında bir kadının güzelliği, kurduğu yuvanın dekoru, aile içindeki eşlik ve analık vasıflarının ortaya konuluşu ile beraber ölçülmelidir. Benim Mickey ile evlenişim, şimdi içinde oturduğum yuvamızı kuruşumuz, cidden ilgi çekici bir hikâyedir. Buna ileride temas edeceğim. Gerçi evim epeyce para sar-

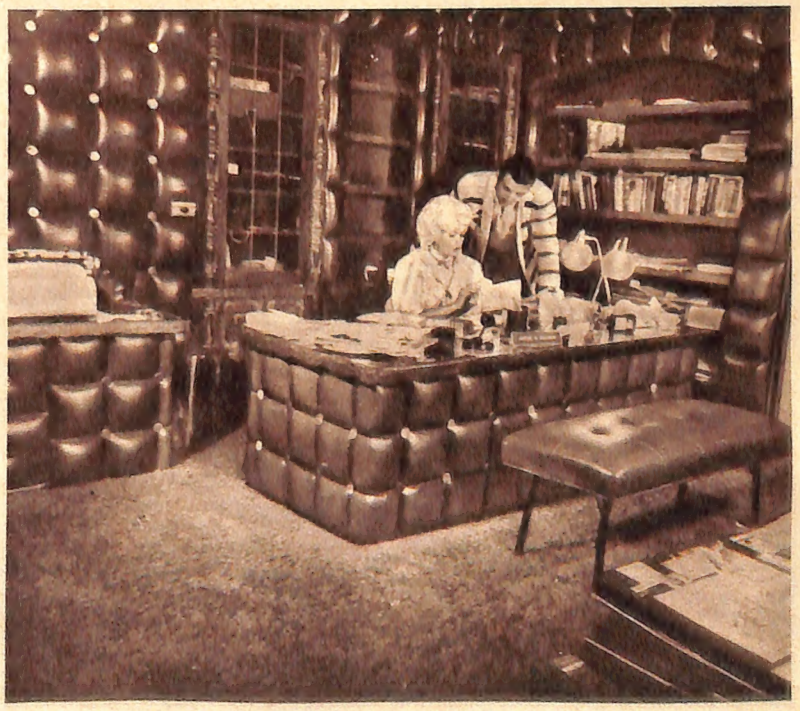

Çalışma odamızın her tarafı maroken kaplıdır. Hayatımız gibi, masamızın üzerindeki levhaya kadar her şeyimiz müşterektir. Okumayı ikimiz de çok severiz.

...Dİ EVİ İÇİN ŞÖYLE DİYOR: «GERÇİ...UZ Kİ, BURADA ÖLMEK İSTERİM...»

YUVAM VE BEN

fiyle meydana gelmiştir. Ama bir yuva, içinde bulunduğu eşyanın kıymeti ve zenginliği ile ölçülmemelidir. Birkaç kuruş sahibi olmasaydık bile, daha basit eşyalarla gene bir yuva kurar, hem kendimi, hem eşimi mesut edebilirdim. Buna eminim. Şimdi güzellik telâkkilerimi ve aşk hakkındaki fikirlerimi bir tarafa bırakıp size yeni evimin hikâyesini anlatayım:

1920-1930 yılları arasında, yani annemin gençlik zamanında Hollywood şöhretleri bambaşka insanlarmış. Ben o devrin tanınmış simalarından bazılarını hatırlarım. Çocuktum. Rudy Valle'ye hayrandım. Ama ancak beyaz perdeye girdikten sonra, onun ünlü Sunset Bulvarındaki en eski binalardan birine, belki de en güzeline sahip olduğunu gördüm. Burası bir buçuk hektarlık bir arazi üzerinde 25 parçadan müteşekkil bir malikâne idi. İçindeki asıl bina 30 senelikti. Sâfi kırmızı mermerden yapılmıştı. Hususi banyoları vardı. Üç katlı olan binada asansörler, telefonlar, her türlü konfor mevcuttu. Bütün bu modern teferruatına rağmen, yemyeşil bir park içinde olan villâ, binbir gece masallarındaki sarayları andıran bir yerdi.

Talih bana gülüp de vaziyetim bir ev alabilecek duruma gelince, hemen bu idealimdeki evi satın aldım. Burada kendime bir yuva kurdum.

Bu kırmızı mermerli köşk şimdi bütün arazisi ile birlikte benim. Ben daima büyük yerleri severim. Burası da bütün Kaliforniya'da ihtişamı ile öteten beri tanınmış bir binadır. Setler üzerinde yükselen bahçesi yer yer palmiye ağaçları ile süslüdür. Çok güzel bir yüzme havuzu, bizlere denize girme ihtiyacını duyurmaz.

(Devamı gelecek sayıda)

Evin içindeki banyo da kalb şeklindedir. Sâfi mermer ve altından yapılmıştır. Kenarları ve duvarları beyaz kürkle kaplıdır. Buradan hiç çıkmak istemem.

Sarayının duvarlarını kürklerle kaplıyarak samur ve amber devrini açan Osmanlı Padişahı Deli İbrahimden yüzyıllarca sonra Hollywoodda dünyanın en güzel kadını aynı şeyi yapıyor. Malikânesinin banyo odasını beyaz kürklerle kaplatıyor. Bu sayıdan itibaren J. Mansfield sizlere bu ruya âlemini tanıtacak.

DENİZ DİBİNİ GÖREN GEMİ İstanbulda

Chain gemisi Çanakkale Boğazında Dumlupınar'ın battığı sulardan araştırma yaparak geçti ve Beyrut'a doğru yol aldı. Üst köşede geminin ilim heyeti başkanı Dr. John B. Hersey görülmektedir.

RÖPORTAJ VE FOTOĞRAFLAR: NECDET İŞLER

GEÇENLERDE Istanbul limanına gelen küçük bir gemi, üç gün Galata rıhtımında kaldı. Sadece az kimsenin dikkatini çeken bu gösterişsiz tekne, «Chain» adını taşıyordu.

Amerikada Woods Hole Oseanografi Enstitüsünün malı olan Chain, deniz ilmi hakkında bilgileri değerlendirme lâboratuvarlarına sahiptir. Böylece 25 ilim adamı burada vazife almıştır. Gemi, 1961 yılı ağustos-aralık ayları arasında, Bermuda, Maderia, La Spezia, Istanbul, Beyrut, Monako limanlarını içine alan ve Woods Hole'de nihayet bulacak olan bir tetkik gezisinde bulunmaktadır. Ikinci Cihan Harbinden bu yana yapılmakta olan araştırmaların gayesi Arz kabuğunun yapısı hakkında kabil olduğu kadar çok bilgiye sahip olmaktır. Bu geminin aletleri 10.000 metre derinlikten hakiki toprak nümunesi olabiliyor. Akustik lâboratuvarlarının deniz dibine gönderdiği elektronik ses dalgalarının ilim hayatına yardımı sonsuzdur. Deniz derinliğini böylece birkaç saniyede bu lâboratuvar ölçüyor. Toprak tabakalarının fiziki, kimyevi, jeolojik ve biyolojik yapısının gerçek değerini verebiliyor. Gemi 10.000 metre deniz dibinde üç buutlu renkli filim çekebilecek, siyah-beyaz fotoğraf elde edebilecek kapasitede elektronik aletlere sahiptir. Suyun muhtelif derinliklere göre akıntı ve ısısı, tuzluluk miktarı, oksijen durumu, maden alışımı (yoğunluğu), deniz mahsullerinin derinlikteki yaşama özellikleri, denizde yaşıyan büyük memeli hayvanların hayatını, deniz bulutlarının, muhtelif bölgelerdeki su cereyanlarının durumunu tesbit etmek, su nümuneleri almak ve ayrıca deniz suyunda beslenyici madenlerin dağılımını etüt etmek Chain'in başlıca görevlerindendir. Ayrıca Okyanus zeminindeki Orta Atlantik silsilesinin çöküntü havzalarını incelemek, okyanusların umumi sirkilâsyonunu, dalga hâdiselerini, kıyı aşınmalarını, su içinde ses naklini, deniz bakteriyolojisi ile büyük deniz hayvanlarının tabiî tarihini, radyoaktivitenin tesirini ve okyanuslarda atomik artıkların dağılımını tesbit etmek Chain'in ilgilendiği konulardandır.

Memleketimizde ilk oseanografi ilmi 1949'dan bu yana ele alınmıştır. Deniz kuvvetleri her ilim ve fen kolunda plânlı bir tarzda subay yetiştirmek, salâhiyetli elemanları memlekette mevcut bulundurmak ödevindedir. Yüksek mühendislik tahsilini bitiren Bnb. Necip Olcay ile Bnb. Gürbüz Nişel memleketimizin oseyanografi âle-

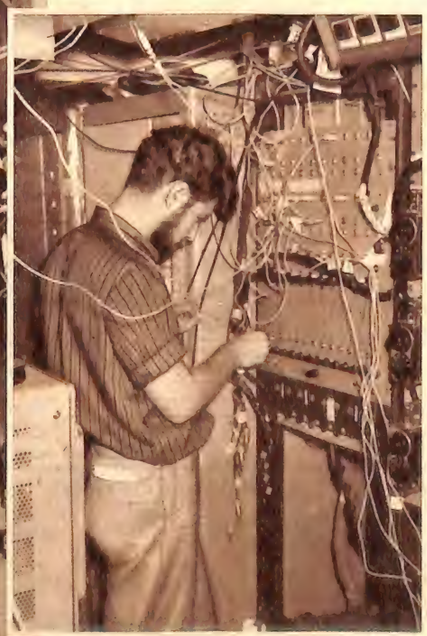

3700 metre deniz dibinde hayatı ispat eden elektronik fotoğraf makinesinin objektifine istiridye, balık ve deniz bitkileri raslamıştı. Pusula zaman ve derinlik ölçme göstergeleri yardımcı aletlerdir.

■

Çanakkale Nara Burnu açıklarında seyreden Chain'de Yk. Müh. Binb. Necip Olcay, betitermograf aleti ile akıntı yönünün ısısını (solda) ve akustik teknisyeni G. Erlanger (sağda) Boğaz sularının derinliğini ölçüyorlar.

Atlantiğin Azor ve Bermuda adaları çöküntü havzasında 20° kuzey, 42° batı kesiminde 4000 ile 2200 metre derinlikte 215 mil boy ve 30 mil eninde deniz dibi sahasının maketini akustik lâboratuvarı aletleri üç günde çıkartmışlardır.

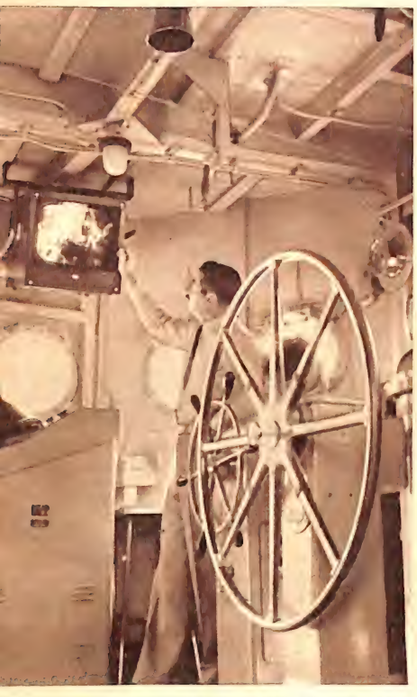

80 metre deniz dibini Chain kaptanı Emerson H. Hiller kamarasından televizyonla takibederken. Geminin su üstü ilmî çalışmaları da gene bu televizyon ekraniyle kontrole tâbi tutulur.

mindeki salâhiyetleri sayılmaktadır. Bu iki denizci subay, Chain'le Istanbul'dan Wood Hole'e kadar kısa bir kurs görmek için gemiye binmişlerdir. Üç ay sonra geri geldikleri zaman mayin arama-tarama tipindeki gemilerden birini oseanografi lâboratuvarları halinde faal bir durumda hazırlıyacaklardır. Her türlü cihazlar Amerika'dan gelince montesi Türkiye'de yapılacaktır.

Böylece Ordu, E.B.K. ve Hidrobiyoloji Enstitüsü arasında sağlanacak iş birliği ile Chain gemisinin çizdiği istikamete ışık tutan bir ilim şubesi de Türkiye'de kurulmuş olacaktır. Chain'in yaptığı işleri sayarken bu arada şunu da belirtmek lâzım: Geminin geçtiği denizlerin dibine ait ne varsa, en ufak bir ses dahi harita veya günlük mevki raporlarında salâhiyetli ellerle değerlenerek kaydediliyor. Gemideki ilim heyeti günün 24 saati vazife başındadır ve topladığı bilgileri Amerikadaki Woods Hole Oseanografi Enstitüsü'ne muntazaman ulaştırır.

Tabiatı yenmek için sadece atom kudretinden değil, deniz suyundan da istifade yollarının istikametini bize Chain, Istanbuldan Çanakkaleye kadar yüzdüğümüz süre boyunca araştırmaları ile ispata çalıştı. Parolası insanlığa faydalar temin etmek olan bu küçük gemi milletleri XX. asra uygun bir şekilde hazır tutmanın emelinde ve niyetinde olduğunu anlatmış bulunuyor.

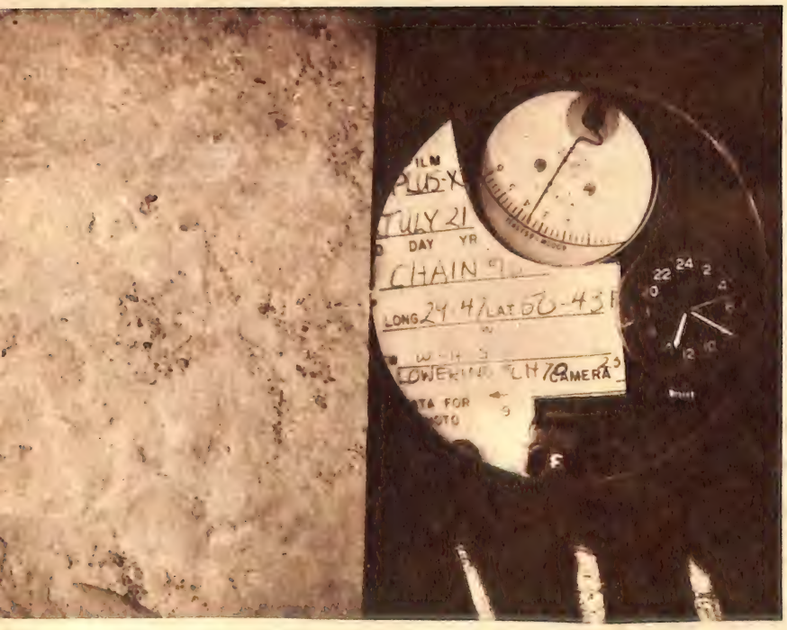

Makarna böyle
yenmez amma...

Radar Reklam

Tadına
doyum
olmayan
makarnaların
en alâsı,
çatalı
herkese
unutturur.

Nuh'un
ANKARA
MAKARNASI

ANKARA Makarna Un ve İrmik fabrikaları
Nuh Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi
İstanbul Tel: 22 10 72 Ankara Tel: 11 23 95

IL - 9515 - 296

ILANCILIK

Cildiniz kuru ve sert mi?

Makiyajı kabul etmez mi?

İşte size hayırlı bir haber :

POND'S F

FOUNDATION CREAM

POND'S F Kremi hakikaten kıymetli, yarı yağlı bir gündüz kremidir.
Bütün gün boyunca tene parlaklık vermeden cilde ihtiyacı olan nemi temin eder, besler, kuvvetlendirir.
POND'S F harika neticeler veren bir kremdir; onu tatbik ettikten sonra makiyajınızı emniyetle yapar ve bütün gün taze, canlı ve mütecanis kalmasını temin edersiniz.

İL - 9166 - 297

QUEEN ANNE

RARE SCOTCH WHISKY

BY APPOINTMENT TO HER MAJESTY THE QUEEN SUPPLIERS OF SCOTCH WHISKY HILL THOMSON & CO. LTD. EDINBURGH

JACQUES ESTÉREL — Kalça hizasından büzgülü, siyah deriden yapılmış çok şık bir manto. Geçen hafta da belirttiğimiz gibi deri bu yıl moda.

YILIN MAN

GÖNDEREN : PARİS MUHABİRİMİZ GÜLGÜN ÜSTÜNDAĞ

Bu hafta sizlere Parisin ünlü terzilerinden seçilmiş mantolar veriyoruz.

GRES — Bej yünlü kumaştan, bej-siyah tüvitle astarlanmış bir spor manto.

Tuesday, 31st October 1961 — 34

Palace of Westminster

OPENING OF PARLIAMENT

Admit Miss E. DOLU, ISTANBUL. "HAYAT"

TO

REPORTERS' GALLERY

IN THE HOUSE OF LORDS THIS DAY

Cholmondeley

Lord Great Chamberlain

No Admission after 10.45 a.m.

Londra muhabirimiz Edibe Dolu'nun törene giriş kartı.

Londra muhabirimiz ilk Türk gazetecisi olarak, İngiliz Parlâmentosunun ananevi açılış törenine davet edildi. Bu yazıda sizlere bu tarihî ve muhteşem günün intibaını anlatıyor

YAZAN: EDİBE DOLU

Parlâmentosunda

olarak kabul edildiğinden, hanımlar daima en şık elbiselerini giyerler.

Kıraliçenin kortejine dahil olmıyan kıraliyet mensuplarının, önde Gloucester Dükü ve Düşesi olduğu halde içeri girişleri, bir saattir hareketsiz oturan lordlara bir hareket verdi. Bu yıl ilk defa genç Kent Dükü'nün kıraliyet düklerine ayrılan yerde oturuşu, evlenmelerinden beri de genç Kent Düşesi'nin ilk defa resmî bir kraliyet merasiminde yer alışları dikkati çekiyordu. Yeni düşes küçücük bir taçla süslediği limon sarısı saçlarına uyan açık mavi saten elbisesi ile çok güzel görünüyordu.

Bu yıl Prenses Margaret ve kocası Earl of Snowdon, kıraliyet mensupları arasında değildi. Margaret doğumu sebebiyle, Antony de, bir kıraliyet dükü olmadığından ancak Prensesin refakatinde iştirak edebileceğinden, gelmemişlerdi. Antony, unvan alışından sonra henüz Lordlar Kamarası'na takdim edilmediği için, lordlar arasındaki yerini de alamamıştı.

KIRALİÇE GELİYOR

Kıraliçenin Parlâmentoya muvasalatını haber veren borazanların duyulmasını takiben, renkli camlı, statü ve yaldızların süslediği tarihî salonun elektrikleri hafifletilerek tahtın ışıkları yakıldı. Taht mahallinde ortada Kıraliçenin resmî Imparatorluk Tahtı ve ondan bir basamak aşağıda Prens Philip'in koltuğu vardı.

Tarihî saltanat arabasından inen II. Elizabeth, resmî imparatorluk tacı ve hermin bordürlü uzun kuyruklu imparatorluk robunu giydikten sonra, elinden Edinburgh Dükü tutmuş olduğu halde, görevlilerin teşkil ettiği uzun bir kortejle salona girdi. Alayın en dikkate değer tarafı, Kıraliçenin hemen önündeki sırayı işgal edenlerin gidiş istikametine değil de, Kıraliçeye yüzleri dönük olarak yürümesiydi.

Beyaz saten üzerine altın ve elmaslar işlenmiş bir elbise giymiş olan Kıraliçe, tahtına oturduktan sonra, Imparatorluk sembolleri «The Sword of State» ve «The Cap of Maintenance»ı taşıyanlar, Kıraliçenin tahtının iki yanındaki, Başmabeyinci de tahtın basamaklarındaki yerini aldıktan sonra, Kıraliçe Avam Kamarası mensuplarının içeri alınmasına müsaade etti. Lordların hemen hemen hepsinin hazır bulunmasına karşılık, İngiltereyi idare eden Avam Kamarası'ndan ancak hükümet erkânı, muhalefet liderleri bir bölmeyle ayrılmış ve lordların arkasındaki yere girebiliyorlardı. Nitekim İngiltere'nin siyasi sahada bir numaralı kadını olan Lady Dorothy Macmillan, öğleden sonra elbisesi giymiş olarak davetliler galerisindeki yerini almıştı. Kıraliçe bin kelimelik dokuz dakika süren, iktidarın bu yılki çalışma programının bir özeti olan, nutkunu okuduktan sonra, geldiğinin aksi kapıdan aynı ihtişamla salonu terketti. Atlı muhafızlarının refakatinde Parlâmentodan çıkarken, Imparatorluk forsu, bayrak direğinden indirildi, Westminster Abbey'in çanları âdeta Londrayı inletti. Bugün de böylece bitmiş oldu.

TARİHTEKİ GİBİ Mİ?

Uzun bir tekâmül devresini takiben İngilterede monarşinin rolü yavaş yavaş azalmıştır. Bugün Büyük Britanya Kırallığının hükümdarı olan Kıraliçe, ancak hükümetin plân ve programlarına uyarak hareket eder. Nitekim nutkunu okuduktan sonra, Avam Kamarası'nda muhalefetin tenkidlerine Başvekil cevap verdi. Kıraliçe, devlet reisi olarak saltanat sürer, fakat hükmedemez, «adalet membaı» olarak suçluları affedebilir, «şeref membaı» olarak da unvanlar dağıtabilir, ama Kabinenin teşkili veya yüksek mevkilere yapılan tâyinlere iktidar karar verir, Kıraliçe sadece tasvip ve rıza gösterir.

Bu yılki açılışiyle yedi yüz küsur yıldan beri toplanan İngiliz Parlâmentosu, ilk defa 1250'de, zamanın hükümdarının harb masraflarını temin etmek için memleketin çeşitli yerlerinden gelen «avam»dan kimseleri toplamasiyle kuruldu. O vakitler hükümdar istediği zaman Parlâmentoyu toplar veya dağıtırdı. Gerçi bugün de Kıraliçenin Parlâmentoyu toplama ve dağıtma yetkisi vardır, ancak bu konuda başvekilin tavsiyesi şarttır.

1694'e kadar, Parlâmento, hükümdarın istediği müddetçe toplanabilirdi. Bu tarihte alınan bir kararla, her üç yılda bir, 1715'ten sonra yedi yılda, nihayet 1911'den günümüze kadar beş yılda bir yenilenmesi kabul edilmiştir. 18. yüzyılda çalışma devresi şubatta başlayıp, temmuzda sona ererken, 19. yüzyılda ağustos, hattâ eylûle kadar sürünce, mebuslar Thames nehrine bakan Parlâmento binasında, nehrin kötü kokusu yüzünden çalışamadıklarından şikâyete başlayınca, 1928'de şimdiki ekim sonu veya kasım başı açılış olarak kabul edilmiştir. Bugün İngiliz Parlâmentosu'nun çalışma saatleri de günlük 14.30-22.30 arasındadır.

İngiliz Parlâmentosu'nun muhteşem açılış töreninden iki tipik sahne.

Bu yıl Lordlar Kamarası'ndaki Dük ve Düşesler tribününde göze çarpan yeni simaların başında Kent Düşesi de geliyordu. Resim zarif düşesi, 31 ekim sabahı Parlâmento yolunda gösteriyor.

GÖNÜL POSTASI

SİNİRLERİ KORUMAK İÇİN

Bir hanım okuyucumuz yazıyor :

«18 yaşındayım. Annem ve kızkardeşim var. Beni birçok kimseler istiyor, fakat hiçbirine müspet cevap veremiyorum. Çünkü hiçbirini sevemiyorum. Annem: «Sevdiğin biri varsa söyle, seni ona vereyim» diyor. Fakat sevdiğim de yok. Son zamanlarda bana bir hal oldu. Durup dururken hıçkıra hıçkıra ağlamak istiyorum. Ağlayınca da açılıyorum. Benim derdime bir derman bulabilir misiniz?»

Sizin derdinizin dermanı evlenmektir. Tâliplerinize biraz daha alıcı gözle bakarsanız, onlardan birini sevmeniz işten bile değildir. Böyle devam ederse sinirleriniz büsbütün bozulabilir.

—

ÇARE

Bir okuyucumuz yazıyor :

«Dört sene evvel bir hemşire bayanla tanıştım. Tam anlaşacağımız sırada araya giren birtakım insanlar aramızı açtılar, kızı benden soğuttular. Şimdi bu kızın gönlünü ben nasıl yapabilirim? Görüşmeme bile imkân vermiyorlar...»

Sizin hakkınızda söylediklerinin tamamen asılsız şeyler olduğunu bu hanıma ispat etmeniz lâzımdır. Bunun da çaresini siz bulacaksınız.

—

KAYINVALİDE

Bir okuyucumuz yazıyor :

«Ben assubayım. Şark hizmetinden İstanbula geldik. Kayınvalidemin evinde bize bir oda verdiler. Kiralar yüksek olduğu için kabul etmeye mecbur olduk, fakat ne çare ki kayınvalidemle geçinemiyorum. Aileme benim prensiplerim dışında hareketler öğretiyor. Bense prensiplerimden vazgeçemem. Evde dirlik düzenlik kalmadı. Ne yapabilirim acaba?»

İlk iş olarak ne yapın yapın, kendinize başınızı sokacak müstakil bir ev bulun. Bir oda bile bulsanız rahatınız geri gelecektir.

—

İNTİKAM

Bir okuyucumuz yazıyor :

«Ben 26 yaşında, yüksek kimya mezunu bir gencim. Ortaokulu yeni bitirmiş bir kıza deli gibi âşık oldum. O da bana âşık olmuş göründü, fakat benimle alay ettiğini sonra anladım ve uzaklaştım. Şimdi benimle tekrar ciddî olarak görüşmek istiyor. Sever gibi yapıp onunla alay ederek intikam alsam doğru mudur?»

Onunla değil. Siz gönlünüzün sevdiği başka bir kızla evlenineniz. İntikam kendiliğinden alınmış olur. Böyle çocukça şeylere ne lüzum var, değil mi?

—

DEDİKODU

Bir hanım okuyucumuz yazıyor :

«8 senelik evli bir kadınım. Çok mesut geçiniyorduk. Şimdi kocam için evli bir kadını seviyor diyorlar. Kocam kat'iyen böyle bir şey olmadığını söylüyor. Aramızda değişen hiçbir şey yok. Kocamı çok seviyorum. Ben ne yapayım, dersiniz?»

Her halde kocanızın söylediğine inanınız. Dedikodulara fazla kulak asarsanız rahatınız kalmaz.

Yukarıki harita, dünyamıza en yakın olan Mars gezegenine gitmek için aşılacak mesafeler hakkında fikir vermektedir. İnsanoğlu bu mesafeleri kısa zamanda aşacak araçlara sahiptir.

Marsın peykleri olan Phobos ve Deimos'un varlıklarından artık şüphe edilemez. Ama bunları teşkil eden maddenin ne olduğu kesin olarak bilinmiyor. Acaba bunlar Mars sakinlerince 400 milyon sene önce fezaya atılmış suni peykler midir? Astronom Igor Şklovski ve daha bazı araştırıcılar bu fikre inanıyor.

MARSIN PEYKLERİ İNSAN YAPISI MI?

1877 senesinde Amerikalı astronom Asoph Hall, Mars'ın peyklerini bulduğunu iddia edince, bütün dünyanın gözü hayret ve merakla açılmıştı. Hall bulduğu iki peyke Phobos ve Deimos adını verdi. Bu peyklerin o zamana kadar farkedilememesinin sebebi teleskopla bile seçilemiyecek kadar küçük olmalarıydı. Kutru 60 kilometreden fazla olmıyan Phobos'un Mars'tan uzaklığı 9370 km. idi, 7 saat 39 dakikada Mars'ın etrafını dolanıyordu. Deimos'un kutru ise 12 km. idi. Mars' tan 23460 km. uzakta olan bu küçük peyk gezegenin etrafını 30 saat 18 dakikada dönüyordu.

Zaman zaman bu esrarengiz peykler bilginleri şaşırtıyor, birtakım muammalarla karşı karşıya bırakıyordu. Nitekim son günlerde yapılan bir müşahedeye göre, Phobos peyki birdenbire bunca zamandır üzerinde döndüğü yörüngesinde 2,5 derece kayarak, belki hızını da biraz arttırarak Mars'ın yüzüne doğru yaklaşmağa başlamıştır. Bunun sebebi anlaşılamamıştır. Diğer taraftan yapılan başka gözlemler sonunda bu peyklerin içlerinin boş olduğu kanaatine de varılmıştır.

İNCE BİR DIŞKABUK

Mars'ın bu iki peykinin suni olarak birkaç parçadan yapılıp, bugün tatbik ettiğimiz usullere benzer bir şekilde fezaya fırlatılmış olduğu, ya da önceden mevcut olan peykin Marslılar tarafından zaptedilerek içinin boşaltıldığı ve bazı fennî aletlerin yerleştirildiği ihtimali üzerinde durulmaktadır. Yapılan hesaplara göre, Phobos peyki 400 milyon yaşındadır. Buna karşılık Mars gezegeni 6-7 milyarlık olarak tahmin edilmektedir. İster tabiî peykten tadil edilmiş olsun, ister suni olarak hazırlanmış olsun, bugünkü kanaatler bu küçük peykin, çoktan ortadan kalkmış olduğu tahmin edilen Marslılar tarafından vaktiyle yapılmış olduğu merkezindedir.

Maryland Üniversitesi uzmanlarından Dr. Singer: «Eğer hesaplarda aldanmıyorsak, — ki öyle görünüyor — Phobos'un 30-40 santim gibi çok ince bir dış kabukla örtülü olduğu anlaşılmaktadır» diyor. Bu ince kabuk da peykin suni olması tezini kuvvetlendiriyor.

ŞİMDİLİK MEÇHUL

Bütün bu tahminlerin doğruluğunu kesin olarak tâyin etmek için, insanoğlunun feza gemileriyle bu gezegene kadar gitmesini, hiç değilse uzaktan müşahedeler yapacak derecede yaklaşmasını beklemek gerekiyor. Zira Mars, uzaktan gözliyebildiğimiz gezegenlerden biri olmakla beraber, sathı üzerinde husule gelen kimyevi ve fiziki hâdiseler hakkındaki bilgimiz henüz çok kısırdır. Kuvvetle hükmedebileceğimiz bir nokta da Mars etrafında bir hava tabakasının bulunduğudur. Yapılan gözlemlerde Mars yüzü üzerinde bulutumsu şekillerin zaman zaman hareket halinde olduğu tesbit edilmiştir. Bulut hâsıl olabilen ortamda atmosferin de varlığından şüphe edemeyiz.

Bu gezegen üzerinde yapılan tayf analizlerine bakılırsa, Mars atmosferi en ziyade karbon dioksitle doludur. Buradaki karbon dioksit miktarı, Arz atmosferindeki karbon dioksitin on misli kadardır.

İçinde yaşadığımız biyolojik şartlardan gayrı ortamda da hayatın mevcut olabileceğini bir an için kabul edersek, Howard Rasatanesi uzmanı Dr. G. de Vaucouleurs'ün Mars hakkındaki düşüncelerini daha kolay anlıyabiliriz. Dr. Vaucouleurs «En son araştırmalar tahminlerimi büsbütün kuvvetlendirdi» diyor, «Bence Mars'ta hayat vardır. Yakın zamanda ilim dünyasına bunu ispat edebileceğim».

Marsta hayat olabileceğini, kabul ettikten sonra, bu gezegen üzerinde yaşamış olan insanların peykleri suni olarak attıklarına da ihtimal verebiliriz. Bu peyk insanlar tarafından atılmışsa bu işin 440 milyon sene önce yapılmış olduğunu da kabul etmeliyiz. Bu rakam ilk bakışta pek akla yakın görünmiyebilir. Ama astronomide daima böyle büyük rakamlarla hesap yapıldığını düşünün. Bir de düşünün ki, Arz üzerindeki beşer hayatından bahsedilmiyor, başka bir gezegen bahis konusudur. O halde Mars sakinleri pek âlâ bizden daha uzun yaşamış olabilir, ya da bu gezegendeki hayat bizden çok evvel başlamış olabilir. İkinci şık daha uygun görünmektedir. Çünkü Güneşten uzaklık sırasiyle, bizim tanıdığımız mânadaki biyolojik şartların hiç değilse benzerinin yalnız bu gezegende mevcut olacağı en akla yakın ihtimaldir.

Feza çalışmaları bugünkü temposu ile devam ettiği takdirde, birkaç sene zarfında bu gezegene ya gitmek, ya da yaklaşmak imkânının kolayca sağlanması beklenebilir.

Bugünün insanı kendisi için henüz birçok meçhullerle dolu olan gökyüzü âleminin karanlık köşelerini bir an önce aydınlatmak emelindedir. Birinci merhale kendi peykimiz olan Aydır. İkinci hedef de Mars gezegeni olacaktır.

Mars gezegeninde dünyamızdaki gibi mevsim değişiklikleri olduğu, kutup noktalarının kış mevsiminde karlarla kaplandığı yapılan gözlemlerden anlaşılmaktadır. Yukarıda bu gezegenin teleskop yardımiyle çekilmiş bir fotoğrafını görüyorsunuz.

AŞK VE TEHLİKE

Oynıyanlar:
ELSA MARTINELLI
ANTONIO CIFARIELLO

FORMA: 13

— Kardeşi de yanında mı idi acaba?
— Tabii... Biribirlerinden hiçbir zaman ayrılmazlar... Fikio iyi bir çocuktur.

— Bizimkiler balığa çıktıkları zaman size ne getirirler? Galsamaları açık mı olur? Biliyor musunuz, bir süreden beri bazı tuttuğum balıkların galsamalarını yırtıp, işaretlemeyi iyi edindim...

— Zavallı hayvancıklar sizin söylediğiniz gibi... Lucia'nın anlattığına göre, balıkların galsamalarının açılmalarının sebebi yarmış... Ben de çok acıdım.

STEFANO MANASTIRDAN ARDİTO'NUN EVİNE GİTTİ.
— Ardito! Gel buraya biraz...

— Memleketine döndün, zannetmiştim...
— Görüyorsun ya hâlâ buradayım... Şimdi beraberce jandarma karakoluna gideceğiz... Senin madalya ile harb mertavallarının hepsini de öğrendim...

— Bunlar seni ilgilendirmez... Pasla konuşmazsan iyi olur...
— Hiçbir işine karıştırım... Hattâ evdeki kazın açlıktan hiçbir bile oralı olmam... Yalnız söyle bakalım Lucia nerede? Sana bir dakika mühlet veriyorum. Yoksa...

ARDİTO, STEFANO'YU GENÇ KIZIN YANINA GÖTÜRMEYİ VADETTİ. YOLDA DA DURMADAN KENDİSİNİ TEMİZE ÇIKARMAK AMACI İLE GEVEZELİK EDİYORDU:
— Ne yapabilirdim yani? Söyle yaşıyabilmek için başka çare var mı? Geminin çok yakınına kadar dahi sokuldum, fakat hiçbir şey elde edemedim.
— Yanındakiler de bir işe yaramıyor mu?

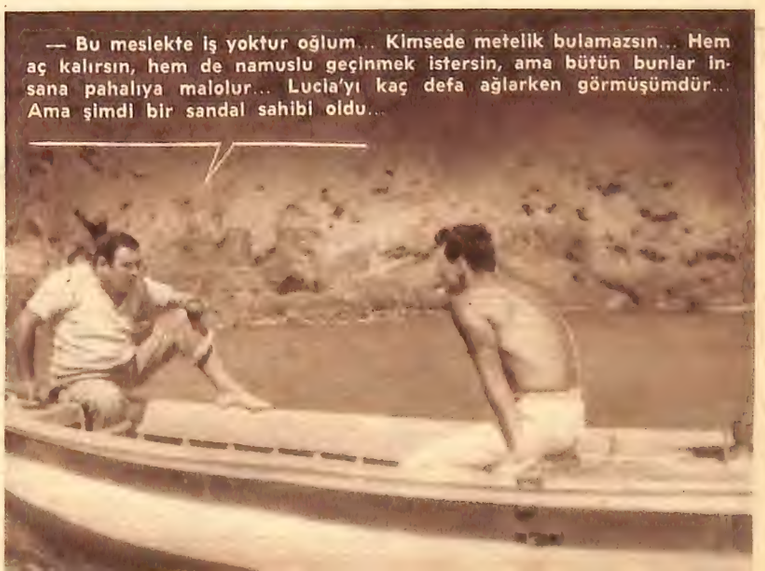
— Bu meslekte iş yoktur oğlum... Kimsede metelik bulamazsın... Hem aç kalırsın, hem de namuslu geçinmek istersin, ama bütün bunlar insana pahalıya malolur... Lucia'yı kaç defa ağlarken görmüşümdür... Ama şimdi bir sandal sahibi oldu...

ARDİTO'NUN İŞİ GERÇEKTEN TEHLİKELİ İDİ. BİR KOLUNU BU YOLDA KAYBETMİŞTİ. AMA HAYATINI KAYBETMESİ DE İŞTEN DEĞİLDİ.

LUCİA DİNAMİTLERİ KENDİSİ HAZIRLIYORDU. FİTİLİ TUTUŞTURDUKTAN SONRA 10'A KADAR SAYMAK GEREKİYORDU. BU ESNADA DENİZE BALIKLAMA ATLAMAK İÇİN İNSANIN HAZIR OLMASI DA LÂZIMDI.

DİNAMİT DEMETİ SUYA ERKEN ATILIRSA İNFİLÂK ETMEZDİ... BİRAZ GEÇ KALINDIĞI ZAMAN DA, YA HAVADA İNFİLÂK EDİP BİR İŞE YARAMAZ, YA DA ARDİTO'NUN BAŞINA GELDİĞİ GİBİ ELDE PATLARDI. LUCİA DİNAMİTLE BALIK AVLAMAKTA İYİCE USTA OLMUŞTU. HİÇ BOŞA ATMIYORDU.

DİNAMİT İNFİLÂK ETTİKTEN BİRAZ SONRA EN KÜÇÜK BALIKLAR DA ÖLÜR VE SU YÜZÜNE ÇIKARLARDI.

BALIKLARI TOPLAMA İŞİNİ DE PİKİO ÜZERİNE ALMIŞTI. DİNAMİT PATLAR PATLAMAZ KENDİSİNİ SUYA ATARDI.

DELİKANLI BİRAZ SONRA TOPLIYABİLDİĞİ BALIKLARLA SU ÜSTÜNE ÇIKAR VE ELİNDEKİLERİ SANDALA BOŞALTIRDI. BÖYLECE KISA ZAMANDA SANDALIN İÇİ DOLARDI...

(Devamı gelecek sayıda)

Bir Amerikalı doktor, yaptığı uzun tecrübelerden sonra, âni başağrılarının, damar genişlemesi ve adale gerginliğinden ilerigeldiğini iddia etmektedir.

Âni Gelen Başağrıları

BAŞAĞRISI denen sıkıcı ârızanın asıl sebepleri bugüne kadar kesin olarak bilinmiyor, bunun başlı başına bir hastalık değil, muhtelif bozuklukların bir tezahürü olduğu kabul ediliyordu. Bu izah gerçi hâlâ da yanlış değildir. Ama başlı başına başağrısı doğuran bir sebebin mevcudiyeti yakın zamanda ortaya çıkarılmıştır. Amerikalı Dr. Harold G. Wolff, uzun ve çeşitli denemelerden sonra başağrısının gerçek sebebini meydana çıkarmıştır. Wolff'un çalışmalarından çıkan neticeye göre, bilhassa âni gelen şiddetli başağrılarının sebebi, beyindeki kan damarlarının çok fazla genişlemesi veya beyin nahiyesine komşu adalelerden birinin fazla gerginliğidir.

KÜÇÜK UYARTILMALAR

Dr. Wolff'a göre, başağrılarının %5'i, çok küçük hurufatla dizilmiş yazı okumak veya televizyon seyretmekten ilerigelmektedir. Kronik başağrılarının sebebi ise çok defa farkına bile varılamıyan küçük uyartılmalardır. Bir lâkırdıya canınızın sıkılması, hiddetlenme, kulağınızın dibinde birden birinin bağırması, şefinizin, müdürünüzün önünde geçirdiğiniz bir, iki sıkıntılı dakika ve nihayet gücünüze gidecek bir söz âni başağrılarına sebep olabilir. Buna benzer küçük uyartılmalar günde birkaç defa başınıza gelirse, bunun doğuracağı heyecan ve sinir gerginliği, kan damarlarını büzer. Bu büzülmenin yaratacağı aksi tesirler neticesinde beyindeki damarlar genişler ve sinirler gerilir. İşte başağrısı için bu yeter sebeptir. Esasen en küçük ruhi uyartılmalarda ilk zarar gören kan damarları olur. Dikkat ederseniz kızdığınız, yahut utandığınız zaman hemen yüzünüz kızarır. Bu, sinir sisteminin deveran üzerindeki tesiridir ki, ucu damara dokunur. Sakin tabiatlı insanlarda bu hâdise başka türlü olur. Onların belki yüzlerine kan çıkmaz, ama beyin civarındaki adaleler, sinirlenme neticesi, diğer adalelerle birlikte gerildiği için, bu gerginlik yeni tahriklerle artarsa, beyin üzerinde hafif bir tazyik başlar. Tabiî bu tazyik de başağrısı yapar. Dr. Wolff, bu neticeleri çıkarmadan evvel, yıllarca süren çeşitli tecrübeler yapmıştır.

BEYİN İÇİNDEKİ BALONCUKLAR

Dr. Wolff tecrübelerine başağrılarını bir noktaya toplamakla başlamıştır. Sonra belirli yerde toplanan bu ağrıyı yok edip tekrar meydana getirebilmiştir. Bunun için de damar genişletici ve daraltıcı ilâçlardan faydalanarak damarları açmış veya daraltmış, ağrıyı böylece kontrol altına almıştır. Bu tecrübeleri daha da ilerletmiş, adale gerginliğinin beyin arası boşluklarında küçük baloncuklar husule getirdiğini, bu balonlar şiştikçe ağrının başladığını, kayboldukça ağrının geçtiğini tecrübe ile ispat etmiştir. Wolff'a göre, damar genişliği göz nahiyesi üzerinde başa doğru bir ağrı, daha doğrusu bir migren husule getirmektedir.

SÜKÛNET VE İSTİRAHAT

Adale gerginliği en ziyade bütün başta, boyunda, şakaklarda kendini hissettirir. Bilhassa başa âdeta bir çember geçirilmiş hissi uyandırır. Bu ağrıların dindirilmesi için Dr. Wolff damarları daraltan ilâçlar tavsiye etmektedir. Bu ilâçlar fazla genişliyen damarları daraltır. Adale gerginliğinden doğan ağrılara karşı ise, müsekkin ilâçlardan başka yarım saatlik ılık su banyosu ve masaj tavsiye ediyor. Ayrıca başağrısı çekenin, ağrının menşeini ve gerçek sebebini bilmesinin de mânevi faydalarından bahsediyor. Başının niye ağrıdığını bilip, ona karşı inanarak tatbik edeceği bir tedavinin büyük rolü olacağına da inanıyor.

Dr. Wolff'un ileri sürdüğü tedaviler, ancak onun izah ettiği sebeplere dayanan başağrılarıdır. Hafif üşütmelerden meydana gelen başağrıları ise, damar kuturlarının daralması neticesi kan deveranının ağırlaşmasından doğar. Bu çeşit başağrılarında, birinci tedavinin aksine, vazo dilatatif, yani damar genişletici ilâçlar kullanmak fayda verir. Meselâ aspirinde bu hassa mevcuttur. Ancak yorgunluk ve âsap gerginliği hiçbir türlü başağrısına yaramaz. Buna göre istirahat ve sükûnet bütün başağrılarından en başta tavsiye edilecek bir ilâçtır.

Dr. Wolff'un başağrısı hakkındaki bu izahı, uzun çalışmaların ve derin bir incelemenin mahsulüdür. Hemen her gün dünyanın her yerinde birçok insanın keyfini kaçıran bu dert bazan çok değişik sebeplere istinad ederse de, ekseriyetle, Dr. Wolff'un dayandığı sebeplerden ilerigelmektedir. Bu sebepten ilerigelen ağrıların önlenmesi ise daha da kolay olacaktır.

TÜRKÇEYİ İYİ BİLİYOR MUSUNUZ?

Ş. KUTKAN

SARF, SARRAF

(Sarf), Arapçada, bir şeyi çevirmek, döndürmek; bir halden, başka bir hale koymak mânalarına geliyor. Bu kelime, para işlerini ifade etmek üzre kullanıldığı zaman, sarrafların yaptığı iş anlaşılmaktadır. (Kaamûs) un bu hususstaki izahı şöyledir: (Sarf-üd-derâhim: Akçanın (yani madenî paraların bazısının bazısı üzre kıymet cihetiyle fazl ü ziyadesinden ibarettir. Meselâ bir kuruşu «kırk paradır» otuz dokuz paraya almak gibi. Yahut, kıymetli madenî paralardan birinin ayarının diğerinden üstün olmasıdır: Mısır altını İslâmbol altını gibi.).

Bu (sarf) kelimesinin ism-i fâili: (sayraf, sayrafiyy ve sarrâf) tır. Biz bunlardan yalnız (sarraf) ı kullanıyoruz. (Sarf) ın, dilimizdeki mânası, (harcamak) tır.

Eskiden, (Gramer) e (Sarf), (Sentaks) a da (nahiv) derlerdi. (Gramer) mânasına gelen (Sarf,) kelimenin ilk mânasına göre, (kelimelerin şekil değiştirmelerinden bahseden ilim) anlamına bir terim olarak kullanılmış oluyor.

(Tasrif) de, kelimelerin, fiillerin çekimidir.

(Tasarruf), bir kimsenin, bir şeyi veya kendi malını istediği gibi kullanmasıdır. Büyük şairlerin, bir kelimeyi, herkesin alışmadığı bir mânada kullanmasına da (tasarruf) denir. Halbuki biz şimdi (tasarruf) u, hemen hemen sadece (para biriktirmek) anlamında kullanıyoruz.

■

TIRABZAN

Farsça (dârbezîn) den geliyor. Bu kelime, (dayanacak yer) mânasına geliyor. Merdiven kenarındaki dayanacak yerlere, bundan alarak (tırabzan) demişiz.

■

MELEK

Arapça (mel'ek) ten geliyormuş. Kullanıla kullanıla (melek) olmuş. Cin, şeytan gibi, (melek) in de Türkçesi yokmuş. (Kaamûs) mütercimi böyle söylüyor ve şunları ilâve ediyor: (Kütüb-i sâlifenin birinde bu hakîr gördüm ki, Süryânîde (Makleyâsâ) melek demektir. Bâdehû Araplar ta'rîb edip (melekâyâ) dediler; sonra, tahfif ve tasarruf edip (melek) ve (melâike) dediler. Nitekim (Allah), (âmîn) ve (Rahmân) kelimelerinin Süryânîden geldiğini ehli tahkîk katî olarak söylemişlerdir.)

(Mel'ek), Arapçada, Allah ile peygamber arasında (elçilik etmek) mânasınadır, (Elek), (elûk) ve (elûke) elçilik etmek mânalarına geliyor. Elçinin getirdiği nâmeye de «Elûke» diyorlar. Bizim (il), (ilik), (ilçi) kelimelerine ne kadar benziyor... Diller birbirlerinden mutlaka alıp vermişlerdir; onlar bizden, biz onlardan.

■

KEPAZE

Ok talimi yapan kimselerin idman için kullandıkları gevşek yaya (kebâde) veya (kebâze) denir. Kelime, Farsçadır. Bunu acemiler bile çekebilir. Kelime, sonradan, herkesin alay ettiği, rezil ettiği kimselere de isim olmuştur.

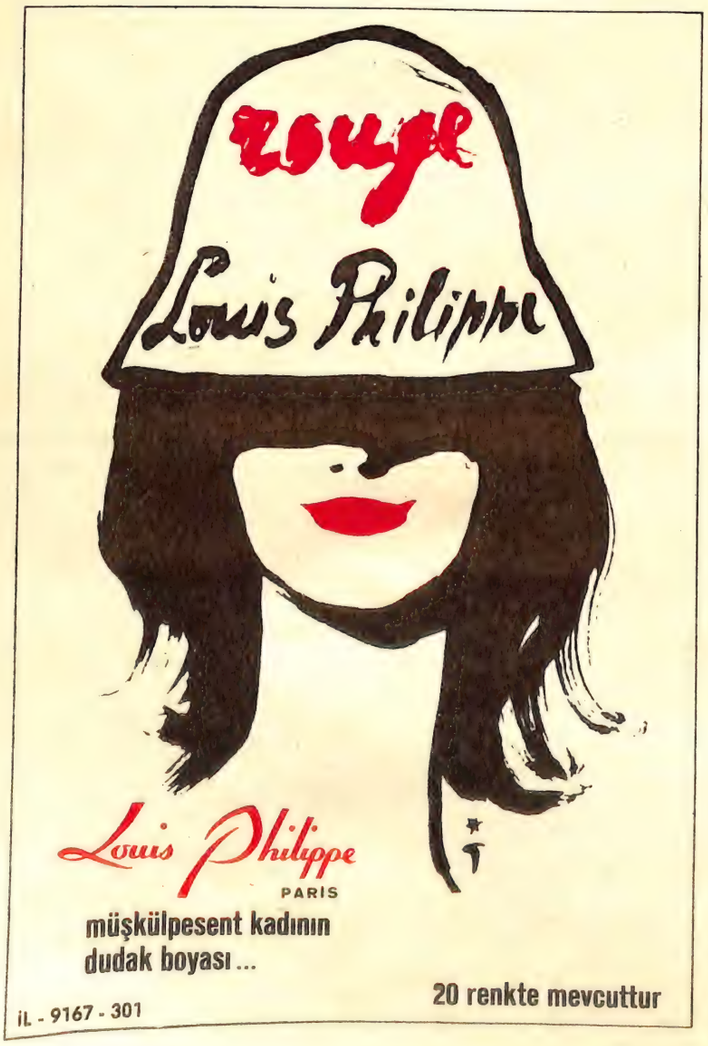

Yeşil Ayak

YAZAN: HANS K. ENGELLMANN

1. SAYIDAN 7. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ :

Başhekim Martin Kielegger, Hemşire Brigitte'nin kendisini sevdiğinden habersiz, hayatını kurtardığı kim olduğu dahi bilinmiyen genç ve güzel Hilda ile bir sayfiye oteline gitmek üzere yola çıkar.

8

HİLDA korkuyla:

— Ne oldu? diye sordu. Ters bir şey mi söyledim?

— Hayır Hilda, ters bir şey söylemediniz. Zannedersem sizi daha ilk gördüğüm gece, kazadan sonra kollarımın arasında yattığınız zaman, sevmeğe başlamıştım. Fakat beklememiz lâzım. O geceden evvelkileri öğreninceye kadar sabırlı olmamız lâzım.

Hilda yutkundu, kadehini kaldırdı. Fakat içmeden tekrar yerine bıraktı ve nihayet:

— Dışarı çıkmak istiyorum, dedi. Şimdi yemek yiyemem. Ne olur...

Dr. Kielegger endişesini belli etmemek için gülümsiyerek yerinden kalktı:

— Haydi öyleyse...

Garsonun şaşkın bakışları altında yemek salonunu terkettiler. Kielegger Hilda'nın perdesüsünü aldı, dışarı çıktılar.

Güneş batmış, hava kararmağa başlamıştı. Ağaçlıklı yolda ağır ağır yürürlerken Hilda:

— Güzel bir akşam, dedi. Bizim oraları bu mevsimde daha soğuk olur.

Fakat ne söylediğini anladıktan sonra irkildi. Dr. Kielegger durmuştu:

— Sizin oraları mı? Neden? Belçikanın iklimi bizimkinden daha soğuk değildir ki...

Hilda cevap vermedi. Eliyle ağzını kapamış, rengi sapsarı olmuştu. Kielegger onu omuzlarından tuttuğu zaman titrediğini hissetti. Yumuşak bir sesle:

— Hilda, ne oluyorsunuz? diye sordu.

Hilda, Kielegger'in göğsüne yaslanarak uzun zamandır susmağa mecbur edilmiş gibi içini dökmeğe başladı:

— İlk önce sadece korkuyordum. Bana yardım edebilecek tek insan sizdiniz. Hastanede saklanmak istedim. Kendimden ve... fakat sonra... sonra her şey değişti. Sizi hakikaten sevdiğimi anladım. O zaman da size hakikati hiç anlatamazdım.

Hilda göz yaşlariyle ıslanmış yüzünü kaldırdı. Kielegger onun gözlerini ve dudaklarını yakından görüyor, onun nefesini hissediyordu. Onu kollarının arasında şefkatle sıkarak dudaklarından öptü. Şu anda başka bir şey düşünemiyordu. Bir müddet öyle durduktan sonra Kielegger kolunu kızın omuzlarına koydu ve hiçbir şey söylemeden tekrar yürümeğe başladılar. Yol âni olarak sola kıvrılıyordu. Kavsin hemen arkasında yeşil bir Volkswagen duruyordu ve arabanın yanında bir adam onları bekliyordu. Kısa boylu ve zayıf bir adamdı. Koyu renk yağmurluğunun yakasını hemen hemen bütün yüzünü örtecek şekilde kaldırmıştı. Bu adam elinde otomatik bir tabanca tutuyordu.

■

İşin acayip tarafı, bu üç insandan hiçbirinin korku alâmeti göstermemesiydi. Tabancayı üzerlerine çevirmiş olan yağmurluklu adam Dr. Kielegger ile yanındaki kızı zaten bekliyordu. Onun şaşırması veya korkması için bir sebep yoktu. Fakat Hilda'nın halinde de bir değişiklik farkedilmiyordu. Ne titriyor, ne de bağırıyordu. Sadece, emniyetli bir yer arar gibi Dr. Kielegger'in koluna biraz daha fazla sokuldu.

Dr. Kielegger, silâhın emniyet sürgüsünün geriye çekilmesiyle çıkan madenî çıtırtıyı duydu. Bu ses onu kendine getirdi. Âni bir hareketle Hilda'yı kenara itti. Aynı anda silâh patladı. Dr. Kielegger, Hilda'nın sendeleyip hendeğe düştüğünü gördü. Muazzam bir hamleyle hasmının üzerine atıldı. İkinci kurşun üzerinden geçti. Dr. Kielegger sol omuziyle tabancalı adamın vücuduna çarptı, adam sendeledi. Kielegger son bir gayretle adamın tabancayı tutan elini yakalamağa çalıştı. O sırada silâh üçüncü defa patladı. Kielegger, tam kulağının dibinde vukubulan patlamanın şiddetinden sersemledi. Adam sağ kolunu kurtarabildi ve tabancayı bir çekiç gibi kullanmak üzere havaya kaldırdı. Doktor kendisini tehdid eden tehlikeyi gördü ve başını korumak için sol kolunu siper etti. Ağır silâh büyük bir şiddetle koluna

kabılı Kız

ÇEVİREN: ERİ IŞIL

indiği zaman korkunç bir sancı hissetti. Bütün gücünü sağ yumruğuna vererek adama vurdu. Adam sendeledi, tabancayı elinden düşürdü ve ayağı çimenlerin üzerinde kayarak başiyle bir ağaç kütüğüne çarptıktan sonra baygın bir vaziyette olduğu yere yığılıp kaldı.

Dr. Kielegger hemen Hilda'ya koştu. Onu takside bulduğu akşam gibi evvelâ yeşil ayakkabılarının bir tekini, sonra ikincisini gördü. Kız hendekten çıkmağa çalışırken ayakkabıları ayağından çıkmış olmalıydı. Hilda, yarı vücudu bir çalılığın içine girmiş, yüzü çimenlere gömülü bir vaziyette hendeğin kenarında yatıyordu. Bacaklarını uyuyan bir çocuk gibi karnına doğru kıvırmıştı.

Dr. Kielegger:

— Hilda! Artık tehlike geçti, diye seslenirken Hilda'nın kendisini işitemiyeceğini biliyordu.

Kızın üzerine doğru iğildi. Onu muayene ederken elleri titriyordu. Aralarında ancak üç santim kadar bir mesafe olan iki kurşun yarasından kan akıyordu. Yaralar kalbine yakındı, fakat henüz yaşıyordu, mühim olan da buydu. Dr. Kielegger kızı kollarının arasına alarak otele kadar taşıdı.

Yabancı adamın bir tek defa dahi kendisine ateş etmediğini artık anlamıştı. Onun hedefi Hilda idi ve isabet de ettirmişti.

■

Otele vardıktan sonra derhal polise haber verildi. Cankurtaranın gelmesi en aşağı yarım saat sürerdi. Dr. Kielegger bu kadar bekliyemezdi ve beklemek de istemiyordu. Avluda duran kamyona bir yatak koydurdu ve otelin şoförü kamyonu şehre doğru sürerken kendi de arkada, Hilda'nın yanında kaldı. Yaralarını muvakkat bir sargıyla sarmıştı. Hilda hâlâ baygındı. Fakat asfalta çıktıkları vakit birden gözlerini açtı, Dr. Kielegger'e bakıp gülümsedi ve elini kaldırarak onun yüzünü okşarken:

— Andres... Andres... beni bırakma, diye fısıldadı.

Gözleri tekrar kapandı. Andres... bu, imzasız mektupta adı geçen, sırf parası için Hilda ile evlenmekle ve onun hayatına kastetmekle itham edilen adamın ismiydi ve Hilda her şeye rağmen bu adamı seviyordu...

Dr. Kielegger ancak kamyon kliniğin önünde durduktan sonra tekrar dikkatini toplayıp hastanın sedyeye alınmasına ve içeri taşınmasına nezaret edebildi. Dr. Kielegger otelden hareket etmeden evvel Toni Frede'yi telefonla haberdar ettiği için ameliyathane hazırdı.

Şimdi iki doktor, Kielegger'in odasında röntgen filimlerini tetkik ediyorlardı. Dr. Frede bir filmi ışığa doğru tutarak:

— Kurşun kaburga kemiğini kırmış, dedi ve kalemle parçalanmış kemiği göstererek ilâve etti:

— İnşallah kemik parçalarından biri sağ yürek karıncığını yaralamamıştır.

Dr. Kielegger tesiri altında kaldığı korku hissinden kurtulmağa çalışarak:

— İnşallah, diye tekrarladı. Kurşunun biri kaburgaya çarpıp sekmiş olacak. Öbürü burada, görüyor musunuz?

Dr. Frede başını öne doğru iğerek gördüğünü anlatmak istedi. Bu ameliyatın tehlikesi hakkında bir şey söylemeğe niyetlendi, fakat vazgeçti. Şefinin haleti ruhiyesinin şu anda ne halde olduğunu bilecek kadar onu tanıyordu.

Kısa bir müddet sonra ameliyathanede idiler. Büyük lâmbanın aydınlık ışığı, ikinci defa bu masada yatan kızın göğsündeki muvakkat sargıyı aydınlatıyordu.

Dr. Kielegger narkozitöre sordu:

— Teneffüs ne durumda?

Dr. Willinger hastanın başı ucundaki yerini almış, etrafındaki ölçü aletlerini devamlı surette kontrol ediyordu:

— Zayıf, fakat muntazam, diye cevap verdi.

Dr. Kielegger sargıyı çözdü. Sargının çıktığı yerde kan ve hava kabarcıkları teşekkül etmeğe başladı.

— Basıncı arttırın Willinger!

Dr. Willinger suni teneffüs tazyikini arttırıp ciğeri suni olarak şişirdi. Kabarcıklar kayboldu. Dr. Kielegger bir neşterle yarayı açtı. Dr. Frede bir taraftan akan kanı bir süngerle temizliyor ve kesilen damarları penslerle sıkıştırıyordu. Büyük bir damar sakatlanmış olduğu için onu bağlamak icab etti.

Dr. Kielegger:

— Her şeyi hazır tutun Anna, dedi. Kalb adalesini dikmemiz icabedebilir.

— Peki, doktor bey.

Dr. Kielegger kırık kemik parçalarından birini tutarak büyük bir dikkatle çekip çıkarmağa çalıştı. Kemiğin öbür ucu derinlere gömülmüştü. Akciğer yaralanmıştı, fakat yara, kötü manzarasına rağmen, kapanmıyacak gibi değildi. Dr. Kielegger öbür kemik parçasını tuttu ve olduğu yerde dondu kaldı. Kemiğin üzerinde kızın kalb vuruşlarını hissediyordu. Bunun ancak bir tek mânası olabilirdi:

— Sağ yürek karıncığı delinmiş, diye fısıldadı. *(Sonu gelecek sayıda)*

REKLÂMCILIK - 2456 - 302

Yemeklerinizde aradığınız lezzet ve nefaseti...

Ancak, UFA NEBATİ MARGARİNİ kullanarak bulabilirsiniz.
Çünkü UFA NEBATİ MARGARİNİ büyük bir itina ile hazırlanan saf, vitaminli, besleyici ve leziz bir mutbak margarinidir.
UFA NEBATİ MARGARİNİ ile pişen

Yemekleriniz daha da Lezzetlidir

Ufa Nebati Margarini Curyag Fabrikaları Mamulüdür.

MORAN - A 425

MERCEDES-BENZ 220 SE — 2.2 litrelik gayet gösterişli ve ekonomik bir tenezzüh arabasıdır.

1962 ALMAN OTOMOBİLLERİ

■

Yeni otomobil modellerini vermeğe devam ediyoruz. Bu sayımızda Almanların en tanınmış markalarından birkaç tanesini bulacaksınız.

■

AUTO UNION 1000 SP — Kapalı ve tenteli tipleri olan bu spor araba, tek kapılıdır. Pancuru nispeten küçültülmüştür. Arka çamurlukları daha aerominamik yapılmış olup, direksiyon hayli yüksek tutulmuştur.

DKW 40 S — Junior ve 800 S arası bir modeldir. İki renkli deri döşemelidir. Karoseride nispeten bol nikelâj kullanılmıştır. Emniyet kemeri takacak yerleri mevcuttur. Bu arabanın kontak anahtarı aynı zamanda direksiyonu kilitler.

OPEL REKORD — Umumiyetle geçen seneki modelden fazla farklı değildir. Bütün camlar biraz daha genişletilmiş, tavan ve pancur alçaltılmıştır. Böylece arabanın içi daha geniş bir hal almıştır. Dört kapılılar daha büyük görünmektedir.

MERCEDES-BENZ 300 S — Almanların Cadillac'ı sayılan bu tipte bu sene vites gene otomatiktir. Frenler tamamen Dunlop patenti disk frendir. Suspansiyonlar havalı, direksiyon ise takviyelidir. Karoseri oldukça büyük ve klâsik biçimlidir. Bununla beraber aerodinamiktir. Koltuklar gayet rahat ve göstərişlidir. Her türlü konforu ile tam bir lüks araba sayılan Mercedes 300 pahalı araba meraklıları için idealdir.

Bettina, Yasemin (solda) ile Rebecca'ya Parisin ünlü berberi «Alexandre»ın yaptığı kuaföre bizzat nezaret ediyor.

Ali Han'ın son sevgilisi Bettina, vefasız anneleri Rita Hayworth'un ilgisizliğini hissettirmemek için Prenses Yasemin ile Rebecca'yı Paris'te avutuyor.

Rebecca Wells ile Yaseminin yeni anneleri

BETTİNA

Faubourg St. Honoré, Parisin dar, eski bir sokağıdır. Ama mağazaların en lüksü, en pahalısı gene bu sokak üzerinde bulunur. Başta filim yıldızları olmak üzere, Fransız sosyetesine mensup şöhretli kadınların saçına şekil veren tanınmış berber «Alexandre» da buradadır. Geçenlerde bu ünlü salonun önünde duran son model bir spor arabadan, sade giyimli, güzel bir kadınla, iki kız çocuğu indi. Berber Alexandre, küçük müşterilerinin saçlarını bizzat hazırladı. Kızları getiren güzel kadın Ali Han'ın son sevgilisi Bettina, kızlardan biri, Ali Han ile Rita Hayworth'un kızı Prenses Yasemin, öbürü ise gene Rita Hayworth'un ünlü aktör Orson Welles'den olma kızı Rebecca idi. Bettina berber çıkışı kızları Champs-Elysées'deki bir sinemaya götürdü. Şimdi günün konusu şu: Bettina, Yasemin'le Rebecca'nın yeni anneleri mi?

Faubourg St. Honoré sokağındaki berberin önünde duran son model spor arabadan az sonra eski manken Bettina, küçük Yasemin ve Orson Welles'in kızı Rebecca inecektir.

12 yaşındaki Yasemin (önde) üvey kardeşi Rebecca ile birlikte berberden çıkarken yetişkin bir kız kadar alımlıydı.

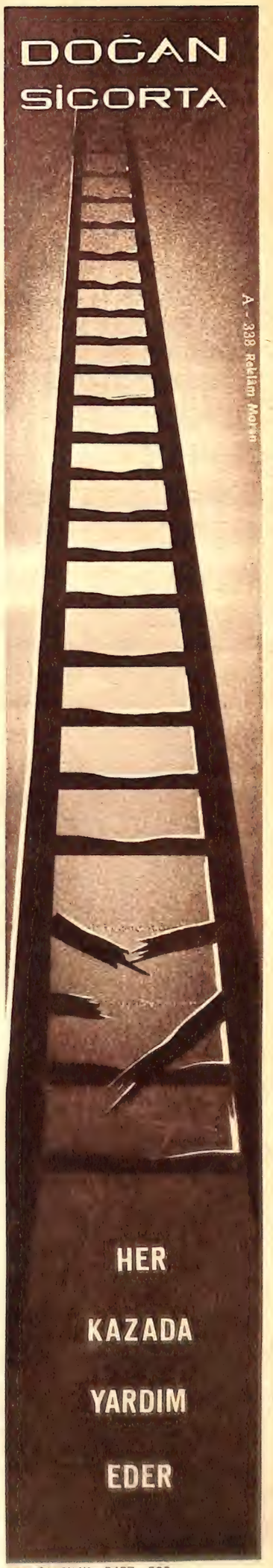

RASPUTİN

Kıraliçe Hıçkırarak Rasputinin Ayaklarına Kapandı

6

YAZAN: HEINZ LIEPMAN
ÇEVİREN: SADUN ALTUNA

1. SAYIDAN 5. SAYIYA KADAR ÇIKAN KISIMLARIN ÖZETİ:

Sarayın bir numaralı adamı haline gelen ve bütün Rusyaya hükmeden Rasputin'i önce kendileri için kazanmak istiyenler, bu isteğe boyun eğmemesi üzerine, Sibiryalı papazı yok etmek çarelerini aramaktadırlar. Rasputin bu arada Kudüse gitmiştir. Tehlikenin bu suretle ortadan kalkmış olduğuna inanan hasımları, onun âni olarak Rusyaya dönmesi karşısında şaşkınlığa uğramış bulunmaktadırlar.

BAŞBAKAN Kokovzev, Çar'a, geldiğini haber vermeğe bile lüzum görmeden bir arabaya atladığı gibi Kudüs hacılarını karşılamağa gitti. Arabacı, kanter içinde kalmış atları kamçılarken, uzaktan, karalara bürünmüş hacıların ağır ağır ilerlemekte olduklarını gördü. Efendisine seslendi. Kokovzev, arabayı yol kenarına çekerek durdurmasını emretti. Yaklaşanlar şimdi daha iyi seçilebiliyordu. Rasputin, önlerinde yürüyor, kadın, erkek yüzlerce hacı da kendisini yorgun adımlarla takibediyordu.

Kafile yaklaşınca, Kokovzev, Rasputin'e seslenerek arabaya binmesini rica etti. Beriki bir an tereddüt geçirdikten sonra hacılara dönerek:

— Yolunuza devam edin çocuklar... dedi. Başbakan benimle konuşmak istiyormuş. Size yetişirim ben...

Son hacı da gözden kayolduktan sonra arabaya girdiler. Kokovzev arabacıyı, konuşulanları dinlememesi için savdıktan sonra, tatlı bir dille söze başladı:

— Tekrar Rusya'ya dönmüş olmanız bizi şaşırttı Gregori Yefimoviç. Dostlarımızdan bazıları bunun kötü sonuçlar doğurabileceğini ileri sürüyorlar. Hem, Petersburg ikliminin sıhhatinize iyi gelmediği söyleniyor...

— .....

— Müşterek dostlarımız sizi aklı başında bir insan olarak tanırlar. Bundan cesaret alarak size bir teklifte bulunmak istiyorum.

— .....

Rasputin, Başbakanın sözlerini hiçbir tepki göstermeden, büyük bir serinkanlılıkla dinliyordu. Kokovzev, ayağının altındaki bir tahta kutuya parmağını vurarak devam etti:

— Bakın dostum. Şu kutunun içinde tam iki bin altın ruble yatıyor. Şayet bu araba ile doğruca Sibirya'daki köyünüze gitmeyi kabul ederseniz, kutu, içindekilerle birlikte sizin olacaktır. Ama bir daha St. Petersburg şehrine ayak basmıyacağınıza dair de namus sözü vermeniz gerekiyor. Nasıl, işinize gelir mi?

Rasputin aynı soğukkanlılıkla cevap verdi:

— Gerçekten harika bir teklif, yalnız önce majeste Çar'a danışmam lâzım. Şayet...

Kokovzev hışımla sözünü kesti:

— Çara bundan bahsettiğiniz takdirde inkâr edeceğim tabiîdir. Aramızda halledilecek özel bir mesele bu, Gregori Yefimoviç.

Rasputin arabadan inerek politikacıya alaycı bir tarzda:

— Benim satın alınacak cinsten bir adam olmadığımı anlamanız gerekirdi. Dinlediğim tek ses, Tanrı'nın sesidir. Bunun dışında kimseye metelik vermem. Gidin, bu dediklerimi arkadaşlarınıza iletin...

Cevap beklemeden yürüdü gitti...

Aynı gün öğleden sonra Sarayda Çar, Rasputin'i kucaklarken, Kokovzev de hazır bulunuyordu. Hele, Çariçenin yere diz çökerek ellerini öpmesi karşısında hayretten donakaldı.

MÜTHİŞ KEHANET

1912 yılının ocak ayında Çar, başta Rasputin olmak üzere bütün Saray erkâniyle Petersburg'a döndü. Hayat normal seyrinde devam edip gidiyordu. Ama Rasputin'in düşmanları artık iyiden iyiye artmıştı. Bunların arasına bu kere şöhretli isimler de katılıyordu. Birçok prens, general ve yüksek devlet memuru, papaza diş biliyordu. Ama bu durum Rasputin'i zerre kadar şaşırtmıyordu. Gününü gün etmeğe çalışıyor, gündüzleri Sarayda akıl hocalığı ettikten sonra, geceleri Petersburg'un en namlı köşelerinde gönül eğlendiriyordu. Her cins kadının taptığı bir adamdı.

Din konusunda da kendine has görüşleri vardı. Petersburg'un birçok kiliselerinde âyinler tertipliyor, tamamen kadınların katıldığı bu toplantılarda hep aynı sözleri tekrarlıyordu: «Günah işlemek suç değildir. Yeter ki, işlediğiniz günahın tek faili ben olayım. Bu bakımdan benimle hem ruhen, hem de bedenen birleşmeniz gerekiyor. Ancak bu suretle huzura kavuşabilirsiniz...»

Bu sözlerdeki gizli maksadı kadınlardan çoğu iyice kavradıkları için «günah çıkartmak ümidiyle» Rasputin'in evi önünde âdeta sıra bekliyorlardı.

Çarın yakınlarından on dokuz kişi adamın Saraydan atılmasını rica ettikleri zaman, hükümdardan şu cevabı aldılar:

— Rasputin'i hiçbiriniz benim kadar tanımazsınız. Tertemiz kalbi olan, iyi bir insandır o...

Ama hücumlar sıklaşınca Çar da tahtından ve canından endişe etmeğe başladı. Mart ayında, yağmurlu, karanlık bir akşam vakti Rasputin'i özel kütüphane odasına davet etti. Bir köşede Çariçe oturuyordu. Gözleri ağlamaktan şişmişti. Hükümdar endişelerini Rasputin'e bir bir anlatarak, akıl danıştı.

Rasputin bir müddet düşündükten sonra sakin bir sesle:

— Kötü ruhlu insanların aramıza girdiğini biliyorum... dedi. Bunu önlemeniz lâzım. Sizleri seviyorum ve ölünceye kadar da seveceğim. İşte bunun için ayrılmamız gerekiyor. Gelecek ay Kırım'a gittiğiniz vakit, burada kalacak ve beni çağırmanızı bekliyeceğim, çağırmanız lâzım. Yoksa, altı aya kalmaz hem oğlunuzu, hem de tahtınızı kaybedersiniz.

Çariçe Feodorovna bu sözler üzerine hıçkırarak Rasputin'in ayaklarına kapandı:

— Senden ayrılamam Grigori Baba, imkânı yok ayrılamam...

Rasputin, Çariçeyi ayağa kaldırdı:

— Sakin ol yavrucuğum, üzülme. Kırıma birlikte gitmezsek, hakkımda çıkarılan dedikoduların kulağınıza kadar gelmiş, bu sebeple de bana yol vermiş olduğunuz şayiası dolaşacak, dedikodular da böylece son bulacaktır.

Rasputin'in haklı olduğunu olaylar gösterecekti. Hükümdar ailesi Kırım'a gittikten sonra kısa müddet sonra dedikoduların arkası kesildi. Ama kendisine hâlâ bağlı olan geniş halk kitleleri arasında, müthiş kehaneti, ağızdan ağza yayılıverdi. Şimdi herkes, şayet altı ay içinde çağırılmıyacak olursa, Çarın oğlunu ve tahtını kaybedip etmiyeceğini merak ediyordu.

«ARTIK ÖLECEK MİYİM, ANNE?»

Rasputin'den ayrılmalarından altı ay sonra Çar ailesi, yabanördeği avlamak için Grodno'ya gitmişti. 20 eylûl günü civardaki gölde kayıkla dolaşan sekiz yaşındaki Prans Aleksey, tam karaya çıkacağı sırada ayağı kaydı. Muhafızı Derevenko yetişip tutamadan, Prens dizkapağı ile sivri bir taşın üstüne hızla çarptı.

Başka bir çocuk için ufak çapta bir kaza olan bu olay, hemofili hastalığından mustarip genç prens için büyük bir felâket sayılabilirdi. Nitekim hemen iç kanama başladı, diz bölgesinde de yumruk büyüklüğünde bir şişlik belirdi. Yatırıldığı yatakta ateş içinde yanıyordu. Hararet derecesi 40'a çıkmış, yaranın bulunduğu bacak korkunç şekilde şişmişti.

Saray mensuplarını adım adım izliyen iki hekim, hastanın başucunda boşuna çare arıyordu. Neticede Çarlık Rusyasının en ünlü cerrahı Fedorov'un acele olarak çağırılmasına karar verildi.

Ertesi sabah Grodno'ya gelen Profesör Fedorov, tehlikeli bir kan zehirlenmesi teşhisini koydu. Prens iyiden iyiye şuurunu kaybetmişti. Şuuru arada bir yokladığı zaman da ıstıraptan kıvranıyordu. Aynı günün akşamı ise artık annesiyle babasını bile tanımıyordu. Bunun üzerine hekimler şu karara vardı: Rus Çarlığının taht vârisi için tıp ilmi yoliyle yapılacak iş kalmamıştı.

St. Petersburg ve Moskova şehirlerinde gazeteler ikinci baskı yapıyor, müvezziler sokaklarda prensin sağlık durumu ile ilgili son haberleri, halka duyuruyordu. Rusyadaki bütün kilise çanları, halkı Prens Aleksey için duaya çağırıyordu.

Bir gün daha geçti...

Prensin sağlık durumu hâlâ kötüye doğru gidiyordu...

Bunu bir gün daha takibetti. Gene ümit verici bir durum yoktu...

Ama üçüncü günün sabahı şuuru kısa bir an için yerine geldi. Zeki, fakat hüzünlü gözlerini Çariçeye dikerek:

— Artık ölüyor muyum, anne?... diye mırıldandı.

(Devamı gelecek sayıda)

CEMİYET HABERLERİ

Rotary Klüp tarafından tertibedilen «Isviçrede bir gece» de bu 4 kişilik grup gibi herkes bol bol içti, güldü ve eğlendi.

İsviçrede Bir Gece

Rotary Klüp, geçenlerde Hilton salonlarında ilgi çekici bir gece tertipledi. İstanbul sosyetesini bir araya toplayıp geç saatlere kadar devam eden bu neşeli geceden okuyucularımıza fotoğraflar veriyoruz.

Geçenlerde Park Otel salonlarında yapılan defile ilgi ile takibedildi. Fotoğrafta manken Gülbin Eray teşhir ettiği elbise ile davetliler önünde görülüyor.

Yeşil Horoz'un galasında Fikret Hakan ve Muzaffer Nebioğlu da bulunuyordu.

Çeşitli dekorların süslediği salonda İstanbulun en seçkin simaları bir araya gelmişti. Davetliler bu güzel gecenin tadını doya doya çıkardılar.

Bu ilgi çekici neşeli geceye çadırdan yapılmış orijinal bir kapıdan giriliyordu.

Sevilen aktör Göksel Arsoy, geçenlerde aktris Belgin Doruk'la birlikte çevirdiği kendi filmi «Kızıl Vazo»yu görmeğe gitti. Şan Sinemasına filmin başlamasına 2 dakika kalarak gelen Göksel Arsoy, sinemaya girişinde ve antrakta seyirciler tarafından ilgi ile karşılandı.

Bir süre evvel şehrimize gelen Yunanistan BP. şirketi mensupları şerefine BP. Şirketi Türkiye umum müdürü Mr. P. Ridoule tarafından Ayazpaşadaki evinde bir kokteyl parti verildi. Tanışmak ve spor karşılaşmaları yapmak üzere gelen 14 Yunanlı BP. mensubu samimî hava içinde geçen bu kokteylde Türk meslektaşları ile birlikte toplu halde evin bir köşesinde görülüyorlar.

YILDIZINIZ DİYOR Kİ

16 kasımdan 22 kasıma kadar: Doğduğunuz burcu bularak kendi falınızı okuyabilirsiniz.

KOÇ BURCU
21 MART - 20 NİSAN

Kendi işinizi kendi elinizle bozuyorsunuz. Başkaları sizin lehinizde hareket ediyor. Siz onların fikirlerine uymamakla kendi aleyhinize davranıyorsunuz. Bu tutumunuzu hemen değiştirin.

BOĞA BURCU
21 NİSAN - 21 MAYIS

Uzun yıllardan beri çok fazla heves ettiğiniz bir eşyaya yakında sahip olacaksınız. Bu eşya size aynı zamanda uğur getirecek. Satürn gezegeni size bu fırsatı hazırladı. Sevinebilirsiniz.

İKİZLER BURCU
22 MAYIS - 20 HAZİRAN

Sağlığınızı fazla ihmal etmişsiniz. Gerçi sağlığınızı tehdid eden ciddî bir tehlike yok. Ama huzurunuzu kaçırabilecek en küçük rahatsızlıklarla bile karşılaşmamak istiyorsanız, kendinize bakınız.

YENGEÇ BURCU
21 HAZİRAN - 22 TEMMUZ

Bir kararsızlık içindesiniz. Çevrenizdeki insanların çeşitli fikirleri sizi şaşırtmış. İlk düşündüğünüz şekil hakkınızda en hayırlısıdır. Yıldızınız size harekete geçmenizi tavsiye ediyor.

ASLAN BURCU
23 TEMMUZ - 22 AĞUSTOS

Kalbinizi ferah tutun. Endişeleriniz gerçekleşmiyecek. Başka müdahalelere lüzum kalmadan durum kendiliğinden düzelecek. Venüs gezegeni size bu hususta hayli yardım edecektir.

BAŞAK BURCU
23 AĞUSTOS - 22 EYLÛL

Güneş, burcunuza tesir etmeğe başlamış. Bu tesir burcunuza bağlı bütün insanlarla birlikte sizin karakterinizi de muvakkaten değiştirecek. Zevkleriniz, fikirleriniz artık büsbütün başkalaşacak.

TERAZİ BURCU
23 EYLÛL - 22 EKİM

Etraftan söylenenlere önem vermeyin. İleri sürdüğünüz fikirlerde haklısınız. Üç ayrı gezegen sizi destekliyor. Kimse emelinize varmaktan sizi alıkoyamaz. Cesaretinizi hiç kırmadan yürüyün.

AKREP BURCU
23 EKİM - 21 KASIM

Koç Burcuna bağlı bir insanla bu hafta içinde tanışacaksınız. Bu insan sizin için hem zararlı, hem faydalı olabilir. Onunla çok sıkı münasebetlere girişmeyin. Ama faydalanmağa çalışın.

YAY BURCU
22 KASIM - 20 ARALIK

Size bir gezi teklifinde bulunacaklar. Başkaları hesabına gibi görünen bu seyahatten büyük faydalar sağlıyabilirsiniz. Bu teklifi kabul etmeseniz bile, önünüzde ikinci bir gezi imkânı var.

OĞLAK BURCU
21 ARALIK - 19 OCAK

Yalnız aklınızın sizi sevkettiği yolda yürümeğe çalışın. Şu günlerde hislerinize mağlûp olmamalısınız. Maddi durumunuzu düzeltmek için bir müddet çok tedbirli ve düşünerek hareket edin.

KOVA BURCU
20 OCAK - 18 ŞUBAT

Burcunuz bir müddet için İkizler Burcunun tesirine giriyor. Böylece gönül işleriniz gayet verimli hale gelecek. Maddi imkânsızlığa gelince, o bakımdan şimdilik bir değişiklik beklememelisiniz.

BALIK BURCU
19 ŞUBAT - 20 MART

Çalışma temponuzu biraz hızlandırmanız gerekiyor. Maddi durumunuz günden güne sıkıntılı bir şekil alıyor. Fazla çalışmanız bu aksaklığı rahatça önliyebilir. Biraz gayret göstermelisiniz.

OKUYUCU MEKTUPLARI

Şişliden Bayan S. A.'ya:

Saç dökülmesinin sebebini bir hekimden öğrenebilirsiniz. Muhakkak bir hekime müracaat ediniz.

■

Adanadan Bay Ş. S.'ye:

Leylâ ismi «uzun gece» anlamına gelir, Arapça bir kelimedir. Aylâ isminin aylamak, aylanmak mastarından geldiğini zannediyoruz. Ayın etrafında görülen hâleye aylâ da denir. Dönen anlamına gelir. Türk Dil Kurumu Tarama Dergisinde aylâ kelimesinin karşılığı «akıl» dır.

■

Ankaradan Bay Ş. E.'ye:

Şiirleriniz güzel. Fakat biz şiir neşretmiyoruz.

■

Isparta'dan Bay H. T. Otlu'ya:

Hayat mecmuasına çocuğunuzun doğum gününü hatırlatan bir yazı koymamız mümkün değildir. 3 ağustos 1939, haftanın perşembe gününe raslamıştır. Doğacak çocuğun, annesinin şişmanlığı, zayıflığı ile cinsiyetini tâyin etmek mümkün değildir. Anne şişmansa çocuk erkek, zayıfsa kız olur kanaati, bazı tesadüflerin tesiriyle hâsıl olmuştur.

YENİ ÇIKAN KİTAPLAR

İKLİMLER: Roman. André Maurois'dan çeviren: Nazife Müren. Varlık Yayınları, İstanbul. 200 sayfa, 4 Lira.

KOCAGÖZÜN ÜZÜMLERİ: Çocuk kitabı. Yazan: Fahrünnisa Elmalı. Hilmi Kitabevi, İstanbul. 88 sayfa, 250 Kr.

NESLİMİZİN MASALI: Şiirler, rübailer, tahmis ve gazeller. Yazan: Nail Memik. Çanakkale. 68 sayfa, 5 Lira.

HALLAÇ: Hikâyeler. Yazan: Leylâ Erbil. Dost Yayınları, İstanbul. 104 sayfa, 250 Kr.

EVLÂT HATIRI (Mutallâka): Hüseyin Rahmi Gürpınar'ın romanı. Hilmi Kitabevi, İstanbul. 42 sayfa, 250 Kr.

Rize Vilâyetinin En Yaşlı Adamı: İslâm Dayı

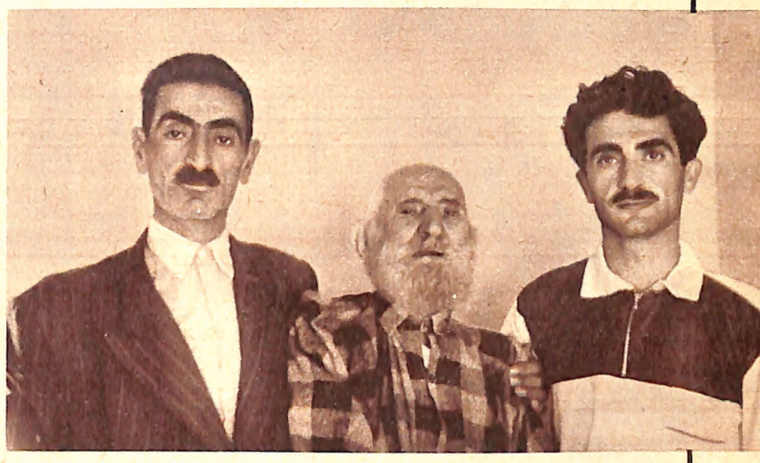

1829 yılında Rize İyidere nahiyesinin Yaylacılar köyünde doğan İslâm Dayı geçenlerde 132 nci yıl dönümünü kutladı. Bütün ömrünü çobanlık yapmakla ve yılın sekiz ayını yaylalarda geçiren İslâm Dayı, 36 yaşında evlendi. Evliliğinden 20 yıl sonra ailesi öldü ve bundan sonra da bir daha evlenmedi. Halen bir oğlu ile 24 torunu vardır. İslâm Dayı yemeklerden en çok eti, sütü, yoğurdu, yağı ve peyniri sever, sabah kahvaltısını yaylada kuzu ile yaptığını söyler. Hoşsohbet, güler yüzlü, tatlı dilli bir adam olan İslâm Dayı, türkü ve şarkı söylemekten zevk alır. Şehir hayatından, gürültüden daima uzakta kalmayı tercih eder. Dostu, sürüler, yaylalar, soğuk su ve temiz havadır. İslâm Dayı iki ay öncesine kadar kendi işini kendi görür, camide namazını cemaatle kılardı. Bu defa hastalanıp yatağa düştü. Şimdi iyileşmekte olan İslâm Dayı, kendisini ziyaret eden dostlarına «Bu gidişle 232 yaşını da bulurum» diyor. Biz de kendisine sıhhat, afiyet ve nice nice yıllar dileriz. Resmi ve İslâm Dayı hakkındaki malûmatı bize Rize okuyucularımızdan Tekel çay fabrikası memuru Kâşif Aydın gönderdi.

Tekirdağdan Bay N. N. Kırıcı'ya:

Hâzime ismi Arapçadır, «basiret sahibi, ihtiyatlı» anlamına gelir. «Pezek» kelimesine Türk Dil Kurumu'nun Tarama Dergisi «süs» anlamı vermektedir. «Pezekler» de süsler demek olur.

■

Ankaralı iki arkadaşa:

Mektubunuz sırada bulunduğu için ancak cevap verebildik. Okul kayıtları kapandı. Bu sene evinizde çalışınız. Bir daha seneye imtihan verir, isterseniz yüksek bir okula girersiniz. 1943 yılı şeker bayramının 7 gün evvelisi, 25 ağustos çarşamba gününe raslamıştır.

Çivrilden Bay Turan Gürkan'a:

Renin «çok sesli, ses çıkartan» demektir. Rennan kelimesiyle anlamdaştır. Sezin, her halde sezmek mastarından alınarak «kendi kendine sezin!» mânasında isim yapılmış olmalı.

■

Kayseriden Bay F. F. Helvacı'ya:

Siparişlerinizi gönderdik. Çocuk resimlerini sıra ile neşrediyoruz. Büyü, büyüye inananlara tesir eder. Tıpta buna «Kendi kendine telkin» derler. Şeytan ve cin, belki de insanlar arasında yaşıyan kötü ruhlu insanlardır. İstatistiklere göre ortalama ömür uzamış görünüyor.

BİLMECE

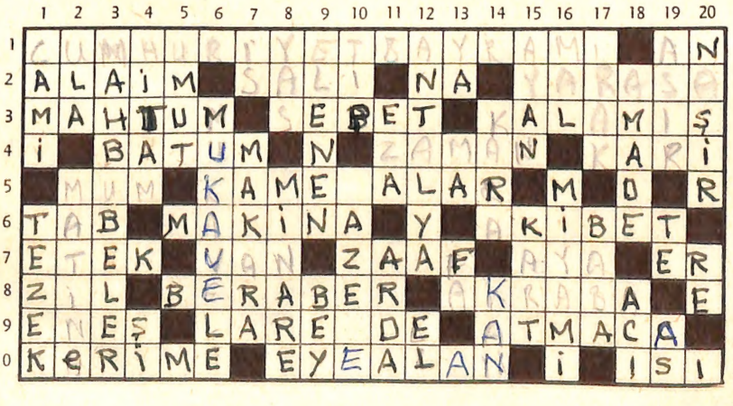

SOLDAN SAĞA: 1: En büyük ulusal bayramımız — Lâhza. 2: Belirtiler — Bir gün adı — Olumsuzluk takısı — Geceleri uçan fare kılıklı kuş. 3: Erkek evlât — Sazdan, ince kamıştan örülen kab — İstanbulda Kadıköy tarafında bir semt. 4: Karadeniz kıyısında petrol ihraciyle tanınmış bir şehir — Vakit — Okuyucu. 5: Şamdana dikilir — Sinema filmi çeken makineler. 6: Basma — İşliyen alet — Sonuç. 7: Jüpon — En büyük gölümüz — Kudretsizlik — Avuç içi — Asker. 8: Çıngırak — Birlikte — Aile yakınları. 9: Küpü meşhur bir kasaba — Karaman'ın eski adı — Gagaburunlu, piliçleri kapan vahşi kuşlardan biri. 10: Şimdi söylenmiyen, eski dilde kız evlât anlamına gelir — İnce dişli törpü elde eden — Hararet (yeni terim).

KUKARIDAN AŞAĞIYA: 1: İslâm mâbedi — Odun ve kömür bulunmıyan bölgelerde yakılır. 2: Muğlada bir kasaba — Sinema, tiyatroların gündüz seansı. 3: Eski dilde sevgililer. 4: Son — Tersi eser. 5: Ümit. 6: Yazılı anlaşma, 7: Duman kiri — Bobin. 8: Matem — Ezan kulesi. 9: Kalburdan geçirilen — Bay. 10: Hekimlik — Kokulu bir ot. 11: Cefa — Trakyada bir akarsu. 12: Güney illerimizden — Para sayan uzvumuz. 13: Hayret ünlemi — Su — Bir nota. 14: Siyah — Can suyu. 15: Meşrutiyet devri senatosu — Körpe değil. 16: Canın yongası — Amerika Birleşik Devletlerinde plâjları ile meşhur bir şehir. 17: Uzak — Peder. 18: Hazır — Ağrı. 19: Yüzyıl — Bir harf — İkinci derecede makam sahibi. 20: Kitap basan — Bir nota.

GEÇEN HAFTAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

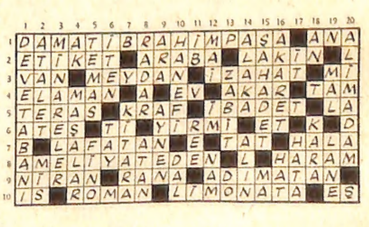

Yenilik! LUX 3 renkte ve beyaz

Meşhur an'anevi beyaz renge ilâveten 3 güzel ve tatlı renk, toz pembe, gök mavi, filizî yeşil.

Yeni ambalâjı sayesinde, mükemmelen muhafaza olunan LUX'ün yeni hafif kokusunu çok beğeneceksiniz.

Seçeceğiniz renk ne olursa olsun LUX'ün sâflığını, teni temizleyen ve ona kadife yumuşaklığını veren koyu ve tesirli köpüğünü daima bulacaksınız.

Renginiz kazanırsa bu güzel havlu sizindir!

31 Aralık 1961 tarihine kadar, isim ve adresinizi gayet okunaklı yazarak, sevdiğiniz rengin 2 ambalâjını (meselâ 2 mavi, veya 2 yeşil, veya 2 pembe veyahutta 2 beyaz) P.K. 950 Galata'ya gönderiniz. Bu tarihte, kazanan rengi tesbit etmek üzere bir piyango çekilecektir. O renkten 2 yeni ambalâj göndermiş olan herkes bir güzel havlu alacaktır.

Talihiniz açık olsun!

LT 6110S